

Edini slovenski dnevnik
-v Zedinjenih državah.-
Velja za vse leto... \$3.00
-Ima 10.000 naročnikov.-

GLAS NARODA

The only Slovenian daily
-in the United States:-
Issued every day except
-Sundays and Holidays:-

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.
NO. 151. — ŠTEV. 151. NEW YORK, MONDAY, JUNE 28, 1915. — PONEDELJEK, 28. JUNIJA, 1915. VOLUME XXIII. — LETNIK XXIII.

NEMCI ZAČELI PRODIRATI PROTI VARŠAVI. VELIKA NAPETOST MED TURČIJO IN ITALIJO.

RUSI SE UMIKAJO SEVERNO IN JUŽNO OD LVOVA. — GENERAL LINSINGEN. — ANGLEŽI SE VEDNO UPAJO. — BOJI V KAVKAZU. — VENIZELOS NAJBREŽJE NE BO HOTEL SPREJETI MINISTRskega PREDSEDNIŠTVA. — RUMUNSKA JE POSLALA VELIKO SVOJIH VOJAKOV NA DOPUST. — POGANJANJA Z RUSIJO BODO ŠE DOLGO ČASA TRAJALA. — MADRIDSKI ŠKOF JE POVABIL PAPEŽA, DA NAJ SE PRESELI NA ŠPANSKO.

Položaj na vzhodnem bojišču.
Berlin, Nemčija, 26. junija. — Črno poročilo nemškega generalnega štaba se glasi: Ob severnem bregu reke Dnještros v Galiciji stoji armada generala Linsingena neprestano v ofenzivi. V zadnjih osmih dneh je vjela ta armada preko tritisoč Rusov in precej vojnega materijala. Med Dnještrosom in ozemljem vzhodno od Lvova se boji še vedno nadaljujejo.

Armada generala Pflanzerja.
London, Anglija, 27. junija. — Reuterjeva agentura je dobila iz Dunaja sledeče poročilo: Med Dnještrosom in Prutom je vrgla armada generala Pflanzerja nazaj precej močno rusko posadko. V začetku se je Avstrijecem zelo slabo godilo, ko so pa dobili ojačenja se jim Rusi niso mogli več ustavljati. V tej bitki so se posebno odlikovali hrvaški domobranci in ogrski hovenovski polk št. 6. Ob ostali fronti armade generala Pflanzerja vlada mir.

Na vishinah severno od Zuravna se boji še vedno nadaljujejo. — V splošnem je položaj v Galiciji neizpremenjen.

Londonsko poročilo.
London, Anglija, 27. junija. — V Galiciji se Rusi severno in južno od Lvova umikajo. Na Rusko-Poljskem so začeli Nemci z ofenzivno proti Varšavi; njihovo izhodišče je okoliča Prasnica. Prvi spopadi so se že vršili, toda o teh bojih ni bilo niti iz Dunaja niti iz Petrograda ničesar uradnega poročena. Tukajšnji vojaški krogi so prepričani, da bo vojna še dolgo trajala. Rusom še primanjkuje municije, toda temu se bo kmalu odpomogli. Na Nemškem obratujejo tovarne za municije noč in dan. Nemci bodo prodirali proti Varšavi po dolini reke Momeulev in Oršice, ki sta pritoka reke Narav.

Rusi se umikajo.
Dunaj, Avstrija, 27. junija. — Iz glavnega stana avstrijske armade poročajo: Ko je bila ruska armada južno od Lvova poročena, se je umaknila in se začela zopet zbirati na vishinah pri Nikolajevu. Naše čete neprestano prodirajo proti temu ozemlju in so dosedaj osvojile že več važnih postojank. Iz zadnjih dogodkov je razvidno, da so se začeli Rusi na celi fronti umikati. Ob gorenjem teku reke Dnještros se boji nadaljujejo. Nemci so po vročih spopadih zavzeli vishine pri Bukaečevici. Pri Halicu in pri Besarabki meji vlada mir.

Linsingenova zmaga.
Berlin, Nemčija, 27. junija. — Uradno poročilo, ki ga je izdal veliki generalni štab, se glasi: Čete generala Linsingena so zavzele severno od Rave Ruske več važnih strateških točk. Vjela so 350 ruskih vojakov in zaplenile precej vojnega materijala.

Petrogradsko poročilo.
Petrograd, Rusija, 27. junija. — Danes zvečer je bilo izdano poročilo, ki naznanja, da so se ruske čete med Bobrkom in Zuravnim, južno od Lvova umaknile.

Situacija v Besarabiji.
Berlin, Nemčija, 27. junija. — Avstrijsko in nemško vojaštvo je zopet vdrla v Besarabijo in pogladilo na več mestih Ruse nazaj. Zaveznika sta precej napredovala na severnem bregu reke Dnještros. — Rusom se je parkrat posrečilo o-

Z zapadnih bojišč. Nemci naskakujejo.

Glasov nemških poročil so zavzeli postojanke severno od Arras ter nadaljne v Argonih.

VIŠINE PRI MAAS.
Francoski poročajo, da so vstrajali v vseh postojankah, kljub ostrim nemškim naskokom.

Berlin, Nemčija, 27. junija. — Oficijelno poročilo glede operacij na zapadnem bojišču se glasi: "Sovražna artilerija, ki je bila postavljena v bližini katedrale v Arras, je bila obdelovana od naše artilerije. Pognali smo v zrak neko skladišče za mine v Argonih, severoistočno od Viennelle-Chateau, smo z naskokom zavzeli dele nekega zakopa ter vzdržali v novih pozicijah kljub ostrim protinaskokom sovražnika.

Na vishinah pri Maas smo preprečili napore Francozov, da bi dobili nazaj ozemlje, katero so izgubili dne 24. junija. Presenetili smo večerj Francoze z naskokom na obronke naravnost južno od Eparges. Po kratkem boju je bil obronok v naših rokah in vsi poskusi Francozov, da ga zopet iztrgajo, so se izjalovili."

Pariško poročilo
Paris, Francija, 27. junija. — V oficijelnem poročilu se glasi: "Večerašnjemu poročilu glede operacij severno od Arras ni dodati ničesar novega kot to, da se je posrečilo Nemcem zasesti nekaj ozemlja na cesti iz Ablain v Angres. V noči se je vršilo med Neuville in Angres delno obstreljevanje.

Med Oise in Aisne je bilo ponoči zapaziti veliko aktivnost, posebno pri Quenneviers, kjer so skušali Nemci prodreti iz njih zakopov. Ta poskus se je z lahkoto odbilo.

V Argonih, pri Bagatelle, so vzprijeli Nemci popoldne izvanredno oster naskok, katerega se je pa odbilo.

Na vishinah pri Maas so trajali boji celo noč. Vstrajali smo v vseh starih in tudi v novopridobljenih postojankah."

V večernem poročilu se glasi, da so se vršili v Argonih lokalni spopadi brez nadaljnega pomena. Na ostalih točkah fronte so se vršili le artilerijski boji.

Nemške represalije.
Berlin, Nemčija, 27. junija. — Oficijelno se je objavilo, da je dne 23. maja 25 francoskih bojnih ladij obstreljevalo odprta mesta Alexandreta in Paiffa in da se je razdejal nemške konzulate. Kot odškodnino za turško in nemško last, ki je bila razdejana, bosta morali plačati francoska mesta Valenciennes in Roubaix vsako po 150.000 frankov.

O Zeppelinih se ne sme poročati.
Haag, Holandsko, 27. junija. — Nizozemska vlada je prepovedala časnikom poročati tekem 24 ur o pojavu Zeppelinov v bližini holandske meje. Listi so zelo ogorčeni vsled te omejitve, katero se pripisuje uplivu nemškega poslanja v Haagu.

Suhomlinov resigniral.
London, Anglija, 27. junija. — Iz Petrograda poročajo, da je ruski ministriški predsednik Suhomlinov resigniral. Njegov naslednik bo najbrže bivši vojni minister Polivanov.

Berlin, Nemčija, 27. junija. — Takoj ko je notranji minister Maklunov resigniral, je bil odstavljen policijski načelnik v Moskvi, Adrianov. Njegov naslednik je general Soldarev.

Predsednik republike Chile.
Santiago, Chile, 26. junija. — Novi predsednik republike Chile je Juan L. San Fuentes. Leta 1901 je bil justični, dve leti pozneje pa finančni minister. Volitve so bile večerj. San Fuentes je bil kandidat demokratične, Ksaver Figeroa pa liberalne stranke.

OBLETNICA UMORA NADVOJVODE FRANCA FERDINANDA.

Danes je poteklo leto, ko sta bila v glavnem mestu Bosne ustreljena avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand in njegova žena, vojvodinja Hohenberg. Atentat je izvršil Bošnjak Gavro Princip instrelizbrowninga so bili signal za pričetek največjega krvoprelitja, kar jih je kedaj videl svet. V vojno se je zapletlo enajst držav in tekem enajstih mesecev znašajo skupne izgube šest milijonov mrtvih, ranjenih in ujetih. Razdejanih je bilo več kot 500 ladij med temi 120 bojnih.

SPOMINSKE SLAVNOSTI
Amsterdam, Holandsko, 27. junija. — Danes, v ponedeljek, se obhaja obletnico umora nadvojvode Franca Ferdinanda in nemški in avstrijski cesar sta odredila, da se po obeh cesarstvih priredi žalne slavnosti. Generalom na frontah se je dalo navodila, naj nagovore čete v tem smislu.

Suspendiranje lista.
Berlinski socialistični list "Vorwaerts" je bil suspendiran radi poziva na mir.

London, Anglija, 27. junija. — Neka Reuterjeva brzojavka iz Amsterdama poroča, da je bil suspendiran berlinski "Vorwaerts", ker je priobčil znani poziv na mir.

Poziv je objavil načelnik nemške socialne demokracije ter se zahteva v njem, naj nemška vlada da na znanje svoje volje stopiti v mirovna pogajanja, ki bi omogočala prijateljstvo s sosednimi narodi. V pozivu se je istotako dvignilo oster protest proti nekisji kakega tujega ozemlja.

Somišljeniki v drugih vojskujočih se državah se pozivlja, naj v istem smislu uplivajo na dotične vlade.

"Norddeutsche Allgemeine Ztg." pravi v zvezi s tem: — Manifest je nad vse mere vreden obžalovanja, ker bo vzbudil v inozemstvu utis, ki je povsem nezaželjiv. Razlaga se ga lahko na način, da je Nemčija sita vojne, kar pa ni res. Vojaški dogodki in politični položaj dajejo jamstvo, da bo mogoče skleniti uspešen mir. Nemška vlada bo iz lastnega nagiba storila vse, kar je potrebno za to. — Dotedaj pa velja za Nemčijo le eno geslo: — Vstrajati!

Poziv angleških delavskih voditeljev.
London, Anglija, 27. junija. — Angleški delavski voditelji so izdali na člane poziv, v katerem se glasi med drugim: — Naprtile se nam je veliko odgovornost in mi imamo ugodno priliko, da ji ugodimo. Od nas se zahteva, da rešimo narod in njegove zaveznike, ki se bore za civilizacijo in mednarodno pravo proti barbarstvu in surovi sili.

Po omenitvi resnega položaja, v katerem se nahajajo ruske in angleške armade vsled pomankanja municije, se pozivlja vsakega izučnega delavca, ki ni še zaposlen pri izdelovanju municije, naj se v tej uri nevarnosti javi kot prostovoljec ter pokaže s tem svojim tovarišem in celemu svetu, da so angleški organizirani delavci za vse, kar je najbolje v narodnem življenju, narodni prostosti in narodni varnosti.

Poziv nosi podpis načelnika delavske frakcije v parlamentu, — Charles W. Bowerman.

Za vsebino oglaševanja ni odgovornost uredništva ne upravnika.

Ameriška oblast je aretirala Huerto.

Nekateri so mnenja, da podpira Huerto neka vesela. — Huerta je bil namenjen v San Francisco.

ZVEZNI JETNIK.
V imenu nevtralnosti. — V bližini meje je velikanska množina municije in vojnega materijala.

Washington, D. C., 27. junija. — Bivši mehiški diktator Huerta in general Pascual Orozco sta vjeta na Fort Bliss v El Paso, Tex. — Huerti ne bodo dovolili iti v Mehiko, ker predsednik noče, da bi mu kar tako na lepem prekrizal vse njegove načrte. Huerta je bil najprej namenjen v San Francisco, toda s svojim potovanjem proti zapadu je hotel le speljati zvezne oblasti na led. Nekateri so mnenja, da ga podpira neka evropska vesela, ki bo prišel iz Mehike, oziroma bo namenjen tja, bodo natančno preiskali.

Newman, N. M., 27. junija. — Ko se je Huerta sestal v tukajšnji bližini z generalom Orozco, ga je aretirala posadka, ki je štela sto ameriških vojakov. Vojaki so ju prepeljali z avtomobili na Fort Bliss.

Washington, D. C., 27. junija. — Huerto so zategadelj aretirali, ker je kršil naturalizacijske pogoje s tem, da je v Združenih državah koval zaroto proti sedanjim glavarjem Mehike. Iz zanesljivega vira je znano, da so v bližini meje velikanske zaloge orožja in municije. Državni department bo uvedel še bolj strogo kontrolo in bo dobro zavaroval meje. Vsakega človeka, ki bo prišel iz Mehike, oziroma bo namenjen tja, bodo natančno preiskali.

Huerto ne bodo izpustili tako hitro na prosto, posebno zategadelj, ker je pri prihodu v Združene države obljubil, da bo ostal v deželi samo trideset dni ter da se ne bo čisto nič umešaval v mehiške zadeve.

Arredondo, tukajšnji osebni Carranzov zastopnik, je rekel, da ima Huerta na meji samo 5000 mož. Ameriška posadka pri El Paso šteje najmanj 16.000 vojakov, torej jih je dovolj, da zadušijo vsako revolucijo.

Skoraj vsi Mehikanci, kar jih je v Ameriki pravi, da je zvezna vlada napravila veliko napako, ker je aretirala Huerto. Če bi šel v Mehiko bi ne opravi ničesar, ker so se skoraj vsi njegovi bivši pristasi postavili na stran generala Ville.

Hiša guvernerja zastražena.
Atlanta, Ga., 27. junija. — Hišo dosedanjega guvernerja Slatona bo še nadalje stražila milica. Celi peti milični polk iz Georgije je bil poklican pod orožje. Slaton je odgodil svoje potovanje na politične ter izjavil, da je storil to razdega, da ne bo kdo mislil, da se boji fakinaže na cesti.

Umor iz ljubosumnosti.
Philadelphia, Pa., 27. junija. — Po kratkem prerakanju je ustrelil prevčerašnjem Albert Cantner iz tega mesta svojo ženo ter si pogladil nato krogljo v glavo. Oba sta bila na mestu mrtva. Cantner je bil ljubosumen na svojo ženo ter je dal neki detektivski agenciji naročilo, naj se jo opazuje. V petek zvečer, ko je prišel Cantner domov k večerji, je dobil poročilo, da je bila njegova žena popolnoma zelo prijazna z nekimi toččajem v neki gostilni.

V smrt radi brezposelnosti.
Ker ni mogel dobiti dela, je izvršil 67letni Wm. Russell s iztočne 115. ceste v New Yorku samomor s tem, da je izpil v pivu večjo količino strupa za podgane. Po peturni agoniji je umrl.

Prestrašeni Italijani.
Vlagatelj State Bank of Italy v Chicago, Ill., so vzprijeli pogrom na banko, ker se boje za vlogo. Banka je namreč objavila, da bo radi izbruha vojne zaprla svoja vrata.

Italijani baje uspešni. Izpraznjenje Beneške.

Poroča se, da so bili Italijani uspešni v Karnskih Alpah in tudi na drugih frontah.

ZLORABA ZASTAVE?
Italijanski generalni štab je baje že pred leti sklenil, da opusti Beneško v slučaju vojne.

Turin, Italija, 27. junija. — Italijanski planinci so še bolj utrčili svoje postojanke v Karnskih Alpah stem, da so zavzele Zellenkogel (?), ki leži zapadno od Freikogel in Monte Croce prelaza. — Zellenkogel tvori del Kellerspitzen visoke ravnine, s katere je mogoče priti v par urah navzdol do Ploeken.

Sovražnik dobiva neprestano ojačenja in tudi ena noč ne mine, da bi se ne napadlo Freikogel. Vsi tozadevni poskusi so se izjalovili vsled izvrstnega streljanja italijanske artilerije.

Ob Soči divja še vedno bitka, ki se je pričela pred 15 dnevi. Italijanske čete so v ozkem stiku z Avstriji, ki so se umaknili pod varstvo njih utrdb pri Trbižu, Tolminu in Gorici.

Avstriji zlorablajo zastavo Rdečega križa?
Ko so Italijani artileristi našli kako skrito avstrijsko baterijo in sicer s pomočjo zrakovplovec, so Avstriji, — v strahu, da bi se je ne razdejaljo — razobesili zastavo Rdečega križa na kaki vili ali drugem privatnem poslopju, ki se je nahajalo v ozadju.

Med Gradiško in Trbižem so bile v zadnjih dnevih operacije zelo težkočene vsled velikih poplav v dolini, katere so Avstriji namenoma vzprijorili. Italijanski pionirji pa so napravili nov nasip in sedaj je pričela voda že odtekati.

Izvedelo se je, da je slavni italijanski slikar, Aristide Sartorio še živ in da se nahaja v Budimpešti v avstrijskem ujetništvu. Avstriji so ga ujeli na nekem poizvedovalnem pohodu v bližini reke Soče, tekem katerega je bil ranjen.

Oficijelno italijansko poročilo.
V oficijelnem poročilu, ki je bilo izdano danes v Rimu, se glasi: — Na tirolsko-trentinski fronti se je nadaljevalo z artilerijskimi dvoboji na različnih točkah.

— Sovražnik je zopet ponovil svoje brezuspešne naskoke na Freikogel.

— Zapadno od Prelaza Monte Croce so naše čete zasedle vrhunc Zellenkogel.

— Na fronti od Soči je naše prodiranje onstran reke zelo počasi, a brez prestopa. Da se ustavi poplavo, katero so vzprijorili Avstriji ob dolenji Soči, se je ukazalo. Naj se razruši tržiški prekop ob izlazu. Oddelek inženjerjev je izvršil operacijo zelo pogumno in vspriči ostrega obstreljevanja od strani sovražnika.

— Viharji, ki so nastali dne 25. in v noči na 26. junij, so ovirali operacije naše armade, posebno v hribovitih krajih.

Avstrijsko oficijelno poročilo.
Dunaj, Avstrija, 27. junija. — V oficijelnem poročilu se glasi: — Odbilo se je neki italijanski naskok, katerega se je vzprijorilo v soboto ob tržiškem prekopu, v bližini Žagrada. Na ostalih frontah so se vršili le artilerijski dvo-boji.

Italijani se boje Krassa. Videm, Italija, 27. junija. — Ko prodirajo Italijani po Krasu, severno od Trsta, (dosedaj nismo še slišali, da bi bili Italijani že na Krasu. — Opom. ured.), se jim stavijo na pot velike težkoče v obliki geološkega sestava te zemlje.

Stevilne dupline, doline, galerije nudijo izvrstna skrivališča za artilerijo in Avstriji so se že leta in leta pripravljali na vse eventualnosti.

Načelnik avstrijskega generalnega štaba, baron Konrad Hoetzen dorf, je napisal obširno razpravo o tem distriktu ter so se vršili tam skoro vsako leto veliki avstrijski manevri.

Italijanski torpedni čoln uničen.
Amsterdam, Holandsko, 27. junija. — V oficijelnem poročilu avstrijskega mornariškega ministrstva se glasi: — Neki avstrijski podmorski čoln je v soboto v severnem delu Jadranskega morja potopil neki italijanski torpedni čoln.

Pričetek mornariških operacij?
Rim, Italija, 27. junija. — Italijanska vlada je izdala dekret, s katerim se omejuje parobrodstvo v Jadranskem morju. Iz tega se sklepa, da se namerava važne mornariške operacije, morda napad na avstrijsko vojno pristanišče Pulj ali pa obstreljevanje avstrijskih pozicij med Trbižem in Trstom. S slednjim bi se pomagalo četam na kopnem, ki skušajo prodirati ob obrežju proti Trstu.

Potovanje bojnih ladij.
Križarki "South Dakota" in "Milwaukee" sta odpuli v San Francisco, Cal., kjer bosta ostali do konca razstave.

Male tatove obešajo...
Ker je ukradel celih 15 centov, je bil 16letni Andrew Garfik v New Brunswick, N. J., obsojen na \$50 globe in na polletjsko nadzorstvo.

Nova iznajdba.
Thomas Edison je izumil novo svetilko, ki prodre dim. Svetilka je namenjena v prvi vrsti za ognjegašce pri rešitnih delih in pri iskavju posebno dragocenih stvari, ki se nahajajo v goreči hiši.

Pozor, pošiljatelji denarja!

Denarne pošiljatve v Avstrijo bomo sprejemali kljub vojni z Italijo, pošta gre nemotljivo preko HOLANDIJE in SKANDINAVIJE.

Dobili smo brzojavno poročilo, da se denarne pošiljatve kakor tudi pisma ne morejo več izročiti naslovniku v južnih Tirolah, na Gorškem in ob obali Primorja, to je za TRST, ISTRO in DALMACIJO ob obrežju. Za KRANJSKO, spodnji ŠTAJER in druge notranje kraje pa posluje pošta kakor prej.

Ob tujak se vojnikom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje strojnikom ali znancom, ki ga od tam pošljejo vojaku, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order", ter priložite natančni Vaš naslov in one osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K	90	K	\$
5...	.90	120...	19.80
10...	1.75	130...	21.45
15...	2.60	140...	23.10
20...	3.40	150...	24.75
25...	4.25	160...	26.40
30...	5.05	170...	28.05
35...	5.90	180...	29.70
40...	6.75	190...	31.35
45...	7.55	200...	33.00
50...	8.25	250...	41.25
55...	9.10	300...	49.50
60...	9.90	350...	57.75
65...	10.75	400...	66.00
70...	11.55	450...	74.25
75...	12.40	500...	82.50
80...	13.20	600...	99.00
85...	14.05	700...	115.50
90...	14.85	800...	132.00
100...	16.50	900...	148.50
110...	18.15	1000...	165.00

Ker se cene sedaj jako spreminjajo, naj rojaki vedno gledajo na naš oglas.

TVERKA FRANK BAKSER, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

GLAS NARODA

(Slovenic Daily.) Owned and published by the Slovenic Publishing Co. (a corporation.) FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto volja list za Ameriko in Canada \$3.00 pol leta 1.50 leto za mesto New York 4.00 pol leta za mesto New York 2.00 Evropa za vse leto 4.50 pol leta 2.55 tretjina 1.70

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov. ("Voice of the People") issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

Sedaj se ne ve le, kar hočejo nemški imperijalisti, temveč tudi, kar hoče nemška vlada sama. Medtem pa ne sme nemško časopisje ničesar poročati o vojnih ciljih Nemčije in vojna gre naprej ter se jo bo volji in namenih nemške vlade vojevalo toliko časa, dokler ne bodo vsi sovražniki definitivno poraženi ter bo dosežen cilj.

Naše težnje in naši cilji.

III.

Kaj nam je pa storiti, da ne bo naša usoda podobna usodi polabskih Slovanov, da se ne bo zgodilo z nami ono, kot se je zgodilo s Poljaki? Polabskih Slovanov je le malo število, par desetletij še, pa ne bo nikogar več. Poljakom na Nemškem so vzeli Nemci vse, še celo domove in zemljo. To bi se dalo ubraniti, če bi se zatiranj zoperstavili vsi Poljaki. Toda ni bilo skoraj mogoče. Del Poljakov je pod Avstrijo, del pod Rusijo, del pod Nemčijo. Vsa služijo svojemu gospodarju in ti gospodarji so si v zatiranj precej podobni med seboj.

Tudi Slovenci imamo troje nasprotnikov: Nemce, Italijane in deloma tudi Madžare. Kakor klin so se od treh strani zapčili v nas, s tako naglico prodirajo, da si bodo kmalu podali v sredini Kranjske roke. Mi vse to presneto dobro vemo, večasi poskušamo zadržati, pa se ponavadi sredi pota vrnemo in se udamo žalostni v svojo usodo. Seveda je to krivica — govorimo, — vse nadloge prihajajo na nas, toda upajmo, da bo boljše, da bo sčasoma prišlo vse! Res, sčasoma bo vse prišlo, če bomo še nekaj časa spali, toda ono, kar bo prišlo, ne bo pomenilo za nas ničesar dobrega.

Ves svet bi zastrmel, če bi pokazali, koliko moči in koliko skrleti energije živi v nas. Ne bilo bi nam treba prosjačiti, ampak zahtevali bi delež, ki nam gre po naravnih in božjih postavah. Nekateri pravijo, da je Avstrija pravična mati svojim otrokom. Otrok ima res Avstrija skoraj dva decata in naš narod je skoraj najmanjši izmed vseh. Namesto, da bi ga čuvala in z dobrimi vzglledi vzgajala, ga je pričela porokovati in v njem je vstavila vsak način radi iznebita. Italiji ga je prodajala še prej, predno je bila napovedana vojna. Zakaj ni prodala Madžarom Rumunom, ki so vendar manj navdušeni za Avstrijo, kakor so pa Slovenci?

Če hočemo kaj doseči, se ne smemo na nikogar preveč zanašati. Ne na Hrvate, ne na Srbe, ne na Ruše, še manj pa na Angleže in Francoze, ampak v prvi vrsti sami nase. Zadnjih štirin narodom gre trda sedaj in veseli so lahko, če bomo sami zase kaj dosegli. Egoizem, ki je skozinskoz upravičen, se v polni meri pojavlja pri vseh narodih. Anglež se bo brigal, da bi dobil nadvlado na morju. Francoz bo skušal dobiti Alzacijo in Lotaringijo, Ras Carigrad, Srb del Banata in par pristaniš pri Jadranskem morju. Nikomur naj ne pade v glavo, da se ti narodi borijo v prvi vrsti za nas Slovence in da samo nam hočejo pomagati.

Neumna je nadalje tudi trditev, da se vodi ta strahovita vojna samo za osvobodjenje malih podjarmljenih narodov. Nobena država ni tako velikodušna, da bi se umešala v vojno samo zato, da bi bili mali narodi svobodni. Dandanašnji je glavna stvar dobiček, velikodušnost in druge take čednosti so pa že zdavnaj izginile iz vsakega naroda. Italija naprimer ni napovedala vojne Avstriji, da bi sprejela par tisoč italijanskih fakinov iz Trsta pod svoje okrilje ter jih potem takem "rešila". Njen cilj je Trst in nadvlada nad Jadranskim morjem. Srbiji so šele v drugi vrsti moral bratje v Banatu in polbratje ob Jadranskem morju. Kot samostojen in gospodarsko razvijajoč se narod čutijo potrebo do morja in nikdo jim ne more zameriti, da je dalo ravno zagrizeno sovražstvo do Srabov povod vojni.

Vse zavestništvo in vse sedanje prijateljstvo je deloma le puhla pena. Francozi, Rusi, Angleži in Srbi so se zvezali, ker sovražijo Nemčijo in ker bi imeli vsi precejšen dobiček, če bi bila Nemčija uničena. Avstrija je podala Nemčiji in Turčiji roko, ker ni mogla dobiti drugod boljšega zaveznika. Vskakemu, kolikšak treznostilecemu človeku je pa jasno, da se bo v slučaju zmage zaveznikov zavezniki spopadli sami med se-

boj. Rusija bo hotela imeti Dardanele, Anglija in Francija tudi, in tako bo vojna med zavezniki potrebna. Saj nam je vendar najboljši dokaz zgodovina!

Avstrija in Nemčija sta bili še pred dobrimi petdesetimi leti zaveznici. Par let pozneje sta si bili najhujši sovražniki in leta 1866, so praznovali Nemci z vslo slavo zmago nad Avstrijo. Med Italijo in Avstrijo je bila še leta 1866. vojna. Kmalu potem sta postali zaveznici in med obema državama je nastalo iskreno prijateljstvo. Sedaj je napovedala Italija Avstriji vojno. In tako je šlo naprej.

Zadnji čas so se po časopisju razširile govorice, da se Avstriji in Srbi bojujejo skupno proti Albanecem. Vesti sicer niso potrjene, vendar se nam zdijo bolj vrjetne, kakor če bi bilo rečeno, da je dovolila Avstrija Slovence prostost.

Dopisi.

New York, N. Y. — Z zabavnim večerom, ki ga je priredil v soboto 19. junija naš "Slavec" v dvorani rojakov Mraka in Kuelerja v Brooklynu, smo zaključili sezono jour-fixov. V posebno prijetno dolžnost si šteje, da se javno zahvalimo našim posetnikom obeh večerov. Resnici na ljubo moram priznati, da nismo pričakovali niti enkrat polne dvorane, a obakrat je bilo naše presenečenje veliko. Malo pozno so sicer nekateri prišli, a kljub temu se je napolnila dvorana do zadnjega kotička in razvila se je zabava, ki je trajala do zore. "Slavec" je odpel vse točke v sprošeno zadovoljstvo in s četveropevo (gg. Potušek, J. Rems, R. Trošt in I. Adamič) "Pogled v nedolžno oko". "Na planine" z bariton soli, ki jih je pet naš umetnik G. R. Trošt, smo spopolnili praznino, ki so nam jo povzročili mešani zbori. Med posetniki smo opazili mnogo novih obrazov, kar je dokaz, da "Slavčeva" pesen prodira. S posetom nas je počastil tudi G. Frank Sakser. Navzoči so bili: zborovodja Jugoslov. tamburaške kluba s svojimi člani, "Domovinaši" in zborovoditeljica tamburaške kluba "Slovenka" gđc. Ula Zakrajšek. Vzajemnost ne popušča in do sloge se mora kljub zagrizenim konservativcem prej ali slej priti. V krogu naše "obitelj" smo imeli gospo Avgusto Danilovo, bivšo igralko umetnice v slovenskem gledališču v Ljubljani. Upamo, da ohranimo njeno naklonjenost in da bo pri slovenskem koncertu jeseni naša, da nam ne bo odrekla svoje pomoči. Bilo jih je mnogo, mnogo... Čast in hvala vsem! Jeseni pa, ko napočijo zopet hladni večeri, bomo, ako Bog da in sreča junaka, nadaljevali z zabavnimi večeri, vstrajamo, kakor smo začeli. Omeniti moramo še, da je srečko pogodil G. Filip Hergula in da je s kamarčkom v kletki odjadral zadovoljen domov. Tudi rojaka Mrak in Kueler sta nas postregla, kolikor je bilo v njuni moči. Zasluzila sta si polno zadovoljstvo nas vseh — Glede koncertov, ki jih priredi "Slavec" dne 4. julija v Forest City, Pa., nam je zabeležiti veselo vest, da se je že prijavilo par novih izletnikov in da nastopijo z nami vred pevsko društvo "Zvon" iz Forest City, Pa., v mešanem zboru. Pri večernem koncertu zapojemo skupaj "Slovenec in Hrvat". Toliko za sedaj. Vse podrobnosti sledi drugi teden. — S pevskim pozdravom za slovensko pevsko društvo "Slavec": Josip Rems, predsednik. Ivan Adamič, tajnik.

Pittsburgh, Pa. — Tem potom se najprisrčneje zahvaljujem tvrdki Frank Sakser, ker je tako pošteno odpravila denar, katerega sem poslal moji ženi. Ravno danes sem dopil pismo iz domovine, v katerem mi pišejo, da so sprejeli 600 kron. Sam ne vem, zakaj so Italijani na Vesey Street v New Yorku tako jezni na vas. Gotovo zato, ker ste pošteni in niste še nikdar nobenega človeka oskodovali. Od leta 1908 se mi Zottijev časopis tako gnjusni, da ga niti v roke nečem prijeti. Leta 1908 sem se odpeljal s šestim večernim vlakom iz Pittsburgha proti domovini. Seboj sem imel kovček, težak 200 kilogramov, za katerega se mi je seveda jamčilo, da se bo vozil z menoj. Ko dojssem v New York, zahteval prekomorsko karto za kovček. Pri sleparski Zottijevi kompaniji so mi rekli, da ne potrebujem nobenih listov in da sem lahko brez

skrbi za kovček. Ko sem prišel v stari kraj, ni bilo kovčega nikjer. Pisal sem na italijansko agencijo, pa zaman. Kovčega še danes nimam. Rojaki, čuvajte se tega človeka, čuvajte se njegovih listov! Pozdravi! — Nikolaj Skube.

Opomba uredništva: Vi ste še lahko srečni, da vam je slepar vzšel samo kovček. Onim Slovence in Hrvatom, katere je okradel za \$750,000, se je gotovo slabše godilo.

Forest City, Pa. — Pred kratkim se je prigodila v tukajšnjih bližini velika nesreča. V jezernu Erie sta utonila rojaka Fran Novak in Josip Derencin. Novak, podomače Godnov, je bil doma iz fare St. Lovrene ter je bil star 22 let, 20letni Derencin je bil pa doma iz Planine, logaški okraj. Nekaj časa sta se vozila s čolnom po jezeru, ker je bil pa čoln slab, se je prevrnil in utonila sta oba. Navzočih je bilo večsto šteto ljudi, toda pomagati jima ni nikdo mogel. Po triurnem iskanju so ju našli in spravili na suho. Novak je bil član društva Marije Vnebozvetke št. 77 K. S. K. J. Derencin pa član društva Mednarodna Zveza S. N. P. J. Novak zapuščila tukaj žalujoče starše, tri sestre in enega brata. Derencin pa nima tukaj nobenih sorodnikov, ampak ima doma mater in očeta. Pogreba se je udeležilo veliko število rojakov. Na grobu mu je pevsko društvo "Zvon" zapelo par žalostink. Vsem sorodnikom iskreno sožalje. — Fran Lehen, poročevalec.

Naylor, Mo. — Cela večnost je že minula, odkar sem bral zadnjič v časopisju, da je na svetu Naylor in da so tukaj Slovenci. Slovencev je tukaj precej, veliko jih je tudi v okolici Neelyville in Poplar Bluff. Moj namen ni nikogar sem vabiti, najmanj pa Slovence. Slovenci so v vsakem podjetju kakor slama, če jo človek zažge. Vsa misli, da bo čez noč obogatel in postal neodvisen. Takim ljudem je težko dopovedati, kakšnega trpljenja in dela je treba, predno se kaj doseže. Slovenci, kateri so sedaj tukaj, bodo za vedno tukaj ostali. Oni pa, ki so bili in so odsli, ne bodo na nobeni kmetiji ničesar dosegli. Oni, ki so sedaj tukaj, imajo zagotovljen obstanek. Posamezniki, ki so bili pred par leti revni kakor cerkvena miš, imajo sedaj 4-8 izvrstnih molznih krav, lepe nasade vinogradov in imenito urejene kmetije. Ljudje, kateri so pred leti kletli Grama, so mu sedaj hvaležni, da so tukaj. V zadnjih sedmih letih so se razmere silno predrugele. Prasiči so fine vrste, goveda že vsaj za 40% boljše kakor so bila prej in tudi konji so boljše. Človek bi rekel, da nastajajo iz takomenovanih mlak kar čez noč lepe kmetije. Leto 1914 je bilo silen udarec za kmeta. Vsled izvanredno hude suše se ni skoraj popolnoma nič pridelalo. Nekateri Slovenci, katere je pa, hvala Bogu, vzela sapa, so trdili, da sem jaz kriv, da ne dežuje. Prepričan sem, da one vrste ljudem ne bodo nikjer prav deževalo. Letošnja letina bo pa mogoče najobilnejša v zgodovini Združenih držav. Sena, detelje, ovsna, pšenice, krompirja, fižola in sadja je silno veliko. Krompir, glaven pridelek teh krajev, je tako obrnil, da ljudje ne vedo, kam bi žnjim. Letos bodo prasiči prvič jedli krompir, toliko ga je. Pšenica, za katero se še pred sedmimi leti ni vedelo, če uspeva ali ne, je tako obrnila, da se bo dal letošnji pridelek primerjati s prideikom pšenice po najrodovitnejših krajih Amerike. Vodstvo železnice I. & M. cenil, da se je bo samo v Naylor naložilo 50 kar bo 50,000 bušljev in to v prihodnjih štirinajstih dneh. Iz zadnjih poročil se da sklepati, da bo šla pšenica povprečno dvajset bušljev vstevši najslabše 10 na izpitih hribih in najbolje 40 v posameznih poljih ravnine. Nekdo v Butler County trdi, da ima pšenice po 50 bušljev na akre. Ker nisem o tem osebno prepričan, tega ne trdim, pravim pa, da je naša zemlja čisto podobna najrodovitnejši zemlji v Združenih državah. Danes sem govoril s kar superintendentom I. & M. R. R. division Poplar Bluff. Povedal mi je, da ima naročila za 1500 kar za različne postaje južnega Missonri. Vozove ima postaviti v prihodnjih 14 dneh in naložilo se bo nanje podrgni milijon bušljev. V petih tukajšnjih okrajih, kjer je bil še pred 20 leti dom kač, žab in druge golazni, je sedaj do 4 milijonov pšenice. Koruza, glaven pridelek dežele, bude silno obrnila. Nekoč je pisalo neko prismojeno osle, da je koruza samo za pse in mačke. Sedaj se jo ceni po

175, toda jaz mislim, da bo šla po 100 bušljev na akre. Samo eno polje cenim jaz na 20,000 bušljev. Neki preostnik, sedem milj južno od tukaj, jo ima 800 akrov in jo bo pridelal nad 40,000 bušljev. On sam jo bo potemktem imel toliko, da bi žnjo lahko nasitil vse pse in mačke v tej deželi. Ne pretiravam, če rečem, da bo samo v tej okolici vsaj 75 kar dinj (water melons). Zrele bodo v treh tednih. Če bo tudi fižal tako obrnil kakor drugo, bomo lahko rekli, da nas je Bog leta 1915 pogledal skozi največja vrata. Edina elementa, ki nam bi utegnila škodovati, sta hud vihar in toča. Ker pa ponavadi ni tukaj viharjev in tudi klerikaleev ni, ki bi molili za točo, smo še precej na varnem. Dosedaj so bile tukajšnje razmere slabe, toda upam, da se sčasoma korenito predrugejšijo. Moj namen ni vabiti Slovence sem. Meni je vseeno, če se naselijo v Alaski. Opisati sem le hotel letino in tukajšnje razmere. Pozdravljam vse kmete in jim želim, da bi se vsem tako dobro godilo, kakor se nam tukaj. — F. Gram.

Razne zanimivosti.

Izvoz mila iz Nemčije. Izvoz mila iz Nemčije je za dobo vojne prepovedan. Izjemoma je mogoče dobiti izvozno dovolilo za nevtralne države.

Giuseppe Marcora. Designirani novi italijanski ministrski predsednik Giuseppe Marcora je bil rojen 14. oktobra 1841. v Milanu, se je udeležil leta 1859, 1860 in pozneje 1866, kot garibalduca italijanskih osvobodilnih bojev, leta 1866, kot generalistični šef neke brigade. V Bernu je študiral pravo ter se nastanil v Milanu kot odvetnik. Tu je bil izvoljen tudi v občinski svet in je bil eden izmed demokratičnih voditeljev rojstnega mesta. Od leta 1876 je bil tudi poslanec za Milan, pri volitvah leta 1890, je podlegel, leta 1892, pa je bil zopet izvoljen za državnega poslana v Sondriju. Leta 1904, mu je pripomogel takratni ministrski predsednik Giolitti, da je bil izvoljen za predsednika italijanske zbornice.

Nova prepoved. Z ukazom avstrijskega ministrstva za deželno bran z dne 30. julija 1914 se je izdala prepoved, konje z razvidnicami odstraniti iz njihovih nabornih okrajev, to se pravi, da se konji, ki so potrjeni in že namenjeni vojaški oblasti, ne smejo dalje prodajati iz dotičnega nabornega okraja. Prestopki se kaznujejo z denarjem do 600 kron, s katero globlo se lahko zdruzi zapor do enega meseca.

Trije čudni poslušalci. Pri zadnji vojni seji italijanskega parlamenta so vzbujali trije poslušalci posebno pozornost za vojno proti Avstriji gorečih italijanskih deputatov. Sedeli so v posebni loži. Bili so to člani avstrijskega državnega zbora — gospodje Pitaeo, Hortis in Battisti.

Botha zavzel Kalkfeld. London, Anglija, 25. junija. — Čete južnoafriške Unije, pod poveljstvom generala Bothe, so zavzele Kalkfeld v nemški Južnozapadni Afriki. Ta kraj je važen radi železniškega križišča.

"Times" hoče izvedeti resnico. London, Anglija, 25. junija. — V nekem uvodnem članku zahteva "Times", naj se pove narodno resnico glede vojne. — Dežela mora stisniti zobe, — se glasi v članku, — mora pustiti v nemar vznemirjajoča poročila ter se pripraviti na problem dolge kampanje brez uspehov na zapadnem bojišču. Dočim se je ruska ofenziva zavlekla za par mesecev, dokler se ne dobi novih topov in municije. Zaveznike se drži na obeh frontah ter ni nobenega upanja, da bi se situacija kmalu izpremenila. V Dardanelah, o katerih je najboljšo da se ne govori, se je že davno opustilo vso nado na skorajšen uspeh.

LISTNICA UREDNIŠTVA. Frank Arnold, Eckhard, Minn. Naslov omenjenega rojaka je: Joseph Peck, Box 270, Owosso, Mich.

Iščem svojo rojakinjo ANO SUHOR. Doma je iz vasi Vidošiči, Bara Plesce. Sedaj se nahaja nekje v Coloradu s Kramaričem iz Trnova v metliški fari. Prosim, če kdo ve za nje naslov, da mi javi, ali naj se pa sama oglasi. — Annie Suhor, Box 7, Smoke Run, Pa.

VABILO na PLESNO ZABAVO, ki jo priredi društvo "Postojnska Jama" št. 138 S. N. P. Jednote v Canonsburg Pa., v soboto dne 3. julija 1915 v lastni dvorani. Pričetek ob 5. uri popoldne. Tem potom v ljudno vabimo vse rojake in rojakinje iz Canonsburg in okolice ter vsa sosednja društva, da se te naše veselice polnostevilno udeležijo. Igrala bo izvrstna godba. Za dober prigrižek in svež ječmenovec bo dobro preskrbljeno. Torej na svidenje 3. julija! ODBOR.

POZOR ROJAKI! Predno se naselite kam v gozd na farme, vam jaz vaš rojak svetujem, da si ogledate lepe, že obdelane farme tukaj v državi New York. Dobra rodovitna zemlja z gospodarskim poslopljem, živino in orodjem, kjer raste vse in se sploh vse lahko proda. Mesta, trgi, železnice, šole in mlekarne so blizu. Z eno besedo rečeno: za vse je dobra zveza. Tudi sadje tu dobro rodi in raste tudi hmelj, živinoreja in kurjereja daje tu lepe dohodke. Tu je slovenska naselbina že 3 leta. Lahki kupni pogoj. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na: Michael Kramar, Fly Creek, Otsego Co., N. Y.

Iščem brata moje žene JOHNA SAJOVEC. Doma je iz Podgorca, fara Prečna pri Novem mestu. Pomoči 29. maja letos je neznan kam odšel. Pri meni je pustil obleko in denar in sem v velikih skrbih, da se ni ponesrečil, ker ni nobenega sledu o njem. Prosim cenjene rojake, če kdo kaj ve o njem, naj mi poroča, za kar mi bodem zelo hvaležen. Moj naslov je: John Ansenik, Box 425, Durango, Colo. (28-6-3-7)

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOŽAR. Doma je iz Gorenje Postojne, Notranjsko. Lansko leto sva bila skupaj v Šumi v Harton, W. Va., Camp 6, Box 164. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi sporoči, ali naj se sam javi. — Victor Posoga, Box 451, Colorado City, Colo.

Rad bi izvedel za naslov svojega bratrance ANTONA ZBACNIK. Pred par leti se je nahajal v St. St. Marys, Pa. Prosim rojake, da mi sporoče, ali naj se pa sam javi na naslov: Steve Gregorič, 729 E. 156. St., Collinwood Sta., Cleveland, Ohio. (26-6-1-7)

POZOR, SLOVENKE! Vdovec, star 35 let, s tremi otroki, se želi seznaniti s Slovenko od 30 do 35 let staro v svrhu ženitve. Imam svoje lepo posestvo in stalno službo; tudi vdova z enim otrokom ima prednost. Le resne ponudbe naj se pošiljajo s sliko na naslov: C. J., P. O. Box 53, Hornsby, Ill. (28-29-6)

VABILO NA PIKNIK, katerega priredi dr. sv. Janeza Krst. št. 75 JSKJ. v Canonsburg, Pa., v nedeljo dne 4. julija 1915 na farmi. Prihod na poulični karr do Allison postaje, potem se gre proti železniški progi na ostanar potoka. Tem potom vabimo vsa sosedna društva, da bi se naj udeležila tega izleta, kar se jim pošteno povrne ob enakih prilikih. Vstopnina za moške samo en dolar, dame so proste vstopnine. OPOMBA. Društvenim članom, ki se ne udeležijo, se naznanja, da bodo morali prispevati v društveno blagajno, in sicer oddaljeni po 50c, bližnji pa po \$1. — Zajedno opozorim vse člane, kateri ne plačajo redno svojih mesečnih prispevkov ali pa se vsaj ne zglašijo in povedo, kedaj bodo plačali, da bodo suspendirani, dokler ne poravnajo svojih dolgov. Tako je bilo sklenjeno na seji 20. junija. Oddaljeni člani naj pošiljajo svoje mesečne prispevke na društvenega tajnika: George Shultz, P. O. Box 308, Houston, Pa. (25&28-6)

POZOR! Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1915. Namesto Koledarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig. Uredništvo Glas Naroda.

Čitateljem in naročnikom naz

Zadnji dnevi v Brdih.

Alojzj Res.

Gorica, v sretku 21. maja. 15. Nisem mogel, da bi se ne poslovil od njih, od mojih Brd. Mesto je mirno, le malo živahnije, nego po navadi. Sedli smo v voz proti večeru in se odpeljali preko soškega mostu. Straža nas je pustila naprej in z radostnimi očmi smo pozdravljali Furlansko Nizino z bogatimi polji, z dobrim ljudstvom. Pri Ločniku smo srečali kmete z vozniki, naloženimi s teleti, spremljanimi s čredami krav in volov. Po polnoči je namreč prišel nenadoma ukaz: vsa živina z vozniki mora takoj priti. In šli so v hleve ti ljudje, objemali svojo govejo živino zopredoma in darovali zadnjo oporo domovini, z bolestjo v sreči, a brez mrmanja, brez upora. Iz oči sem jim bral pogum, odločnost in udanost.

— Iz kod ste? — sem vprašal starega Furlana.

— Iz Chioprisa — je rekel in pogladil gobez breji kravi, ki se je trudno vlekla naprej. In ista vprašanja so se ponavljala in isti odgovori ob vsej poti desetokrat.

Kmalu smo imeli vso Brdo pred seboj. Na vsakem griču se v cerkvi, kamor je seglo oko, dokler ni odrazil obzorja vene zasneženih Dolomitov na jugu, na severu pa sta se dvigala iz zelenega obzora hribov Matajur in Krn. Vas za vasjo smo pustili za seboj, vse kakor izumrlo, le žene z dojenčki so prihitele k vratom iz nizkih hiš in gledale začudene za nami. Solnce se je sunkoma potapljalo; njegovo zlato se je igralo z rdečico zrelih čršenj in z belino cvetočih akacij ob potu, dokler ga niso popile senice, ki so se mehko plazile iz dolin. Cerkev na griču je pošiljala cerkvi na griču Zdravo Marijo z polnimi u-branimi glasovi, vsa Brda so zapela iskreno molitev.

Biljana, 22. maja 1915.

Odprl sem okno. Pred menoj na nasprotnem griču se je kazala Kozana v jutranjem solne. Čuvstvo sreče in mira je ležalo v mojem sreči, ko sem pil z oči to lepoto najboljših slovenskih krajev. Tam v ozadju leži Gorica še v jutranjem mraku. Iz vseh brskih cerkva vabijo zvonovi k sv. maši in moje misli se vpletajo veselo v to zvonjenje, pozabile so na vse, le uživala bi moja duša, uživala brez konec.

Šel sem v cerkev. Vsa vas je bila že zbrana in molila. Vsa? Ne, ostali so le otroci, žene in starci. In iz teh zlatih sre je lila molitev, iskrena in goreča. Kaj vse so prosila ta srea? Kaj vse so prosile matere, žene, sinovi in hčere v vojni se nahajajočih? Kaj neveste, kaj starci? Ali so slutila bližnje gorje? Skozi gotoko okno cerkve se je razlil plamen solnčnih žarkov na župnika pri oltarju, ki je opravljal sv. daritev. Kakor da bi nebo blagoslovljalo te ljudi in jih vzelo pod svojo obrambo. Moj Bog, moj Bog, čuvaj jih, reši jih!

Medana, 22. maja 15.

Na medanskem griču smo stali. Deževalo ni več. Iz polj in vino-

Strategični položaj na laški meji.

Kaj stori Nemčija.

O strategičnem položaju v vojni z Italijo piše v švicarskem "Bundu" Herman Stegemann ter prila-đa do naslednjih zaključkov:

Italijani imajo za nastop proti Avstriji tri proge od juga. Vse vodijo v Benečijo, kjer se pravzaprav na ozkem prostoru zbirajo čete. Soditi je, da bodo Italijani postavili dva dela, enega s fronto proti severu, drugega proti vzhodu, oba pa vzhodno od Gardeskega jezera. Daleč zadaj je rezervna armada.

Da ugotovimo razdaljo, je najbolje, če računamo od Benetk, ki leže 100 km jugozapadno od Vidma in približno zopet 100 kilometrov vzhodno od Verone. Te distance nam vsaj nekoliko predstavljajo bodoče operacijsko ozemlje v Italiji.

Proti vzhodu se meja odpira že čez Sočo. Vsled tega bodo italijanske prve čete brez težave in še pred glavnim prodiranjem dosegle lahko uspehe. Če bodo hotele udariti dalje proti Trstu, jim bo to pod gotovimi okoliščinami mogoče, posebno če jim bo pomagala armadica. Vseeno pa je to ne-

organizirano ozemlje. Oni sami so na tak način predelali tudi Verono. Poleg tega so Italijani v Furlaniji in na planinah izvršili največje utrdbene odredbe.

Mala vojska nikjer ne prinese odločitve. Računati moramo zato z velikimi bitkami, posebno pa z obširnimi operacijami, katerih cilj ni le italijanski, ampak skupni cilj celega sporazuma. V tem je za italijansko stran precejšnja težava. Težava Avstrije pa bo, spoznati prave italijanske namene, da se ne zgreši smeri sovražnega glavne sunka. Ta težava pa odpade, če Avstrija sama začne z ofenzivo.

Če bo sedaj treba Italijanom spraviti vse svoje sile na prostor med Modeno, Verono, Benetke in Ferraro, bodo odnotne enotirne železnice imele dosti dela. Dalje časa traja transport od Turina in Genova. Artilerija je pri večini že mobilizirana in je deloma že peš došla na svoje mesto. Topništvo je dobro. Enako dobri in navdušeni so "bersaglieri" in "alpini", ki se v tem ločijo od ostale infanterije.

Po številu šibka je kavalerija. Konjski material za sedlo in vprego slab. Če pa bo saniteta kos nalogi, ki jo čaka v očiščeni izgubam moderne vojske, to se bo videlo.

Italijani morajo računati s tem, da ne bodo zadeli le na avstrijske čete, ki brzo prihajajo na mejo in se ondi zbirajo, ampak da bodo nepričakovano zadeli tudi na nemško pomožno armado.

Kozana, 25. maja 1915.

Na vse zgodaj sem se poslovil od Biljane. Med jutranjim petjem pti se hotel skozi vinograde v Kozano, ki leži na nasprotnem griču, da se popeljem s počitja do Gorice. Ko pridem v dolino, ki meji obe vasi, zaslišim nenadoma ropot v zraku. Postal sem in zanzpil v višini 2000 m temno piklo. Laški aeroplan je plul nad mano proti Gorici, njegova krila so blestela v prvih solnčnih žarkih. Na vojno nevarnost sem v Brdih že pozabil, zdaj me je zasketela kruta senca. V Kozani ni bilo več pošte. Hotel sem iti peš, pa se mi ponudi 80 let stari Kozanec, da me popelje s parom konj v Gorico. Z veseljem sem mu stisnil roke in se med tem časom pogovarjal sredi vasi s Kozanci. Ko sem šel po vasi do hiše, kjer me je čakal voz, je stopila iz hiše starka, na palico naslonjena in se zagnala proti meni. Pozdravil sem jo, a ona je dvignila roko proti meni in zavpila s strašnim glasom:

— Kam greš? Zakaj nas zapuščas zdaj, ko si naš! Jaz sem te s temi rokami pestovala in hranila z lastno krvjo, a ti greš proč! — Oči so ji gorele v blaženem ognju, tresla se je po celem životu.

Zgrozil sem se, odhite naprej, stanko pa so odnesli v hišo. Domovina, kaj sem ti storil?

Se enkrat sem se ozrl na Brda, ki so mirno ležala v jutranjem solne in hotel mirno domov. Domovina, domovina, kaj bo s teboj in kdaj te zopet vidim? . . .

varno podjetje z ozirom na bližino Pulja, kjer je baza avstrijskega brodograja, nevarno še toliko bolj, ker morda je nemški podmorski čolni patrolirajo po Adriji. Ti bi v Brindisu in Tarentu zbrani italijanski floti ter ondi pripravljanim transportom lahko povzročili nevarne presenečenja.

Pri Brindisu so baje pripravljene močne čete za ekspedicijo v Dardanele ali v Malo Azijo. Možnost ekspedicije v Albanijo za Srbijo in Črnogoro je dana, čeprav ni to gotovo.

Če Italijani po vojaškem dogovoru s trojnimi sporazumom niso vezani svojih čet pošiljati na različne strani, torej jih deliti, bodo brez dvoma iz Benečije začeli z ofenzivo in skušali vojsko prenesti na avstrijsko ozemlje.

Težavne bodo operacije v Tridentu, kjer je leta 1866 teoretik gorske vojske, maršal Kuhn z 10 tisoč možmi držal v šahu 35.000 do 40.000 Garibaldičev ter jih v več bitkah pobil.

Tridentske utrdbne ter zapore severovzhodno od Gorice, tostran Soče, so bile zadnje mesece zelo utrjene, in sicer zgrajene na podlagi izkušenj moderne trdnjavske vojske. Italijani ne bodo več imeli opravka z večjim številom centralnih postojank, katerih topništva ni težko nadvladati, ampak bodo imeli pred seboj popolnoma

na sveži zrak in opazil mimogrede nevesto v svoji sobi. Skozi pripravljena vrata sem ugledal, kako si je virtuočno rezala svinjsko kračo, med tem ko so krasile velik krožnik pred njo dobre klobase, med tem ko je caroval pred njo liter vipavea. No, sedaj sem razumel njeno sramežljivost pri večerji! Ideali, ideali!

Bilo je polnoči. Dobra kapljica je zasedla vse postojanke po glavah zbrancev omizja. Zabava je postala živahna; kar naenkrat vstane Ivan, pomožnik mi skoraj nevidno in začne pravcati "toast". Nazdravil je nevesti, nazdravil ženi, pozdravil zbrane goste, potem se pa spustil s kolosalno zgovornostjo na drugo polje in vsaka tretja beseda je bila tuja in vedno manj so ga razumeli poslušalci. Govoril je o Likurgovem zakonodajstvu glede metafizičnega pajčolanu akustičnih mikroskopov navduševal se za njegove probleme in v petrefaktičnih sonetih bočih hidravličnih atmosfer, navajal hipnotistične recenzije njegove ominozne iznajdbe na fatamorganističnem polju pterodaktičnih korifej itd., dokler se ni začela jokati nevesta menda pod vplivom svojih izletov v bližnjo sobo. Ko jo je tolažil govornik z nežnimi besedami: — Utožite bobnečo Niagara svojih kristalnih solza! — so se spustili vsi v jok in s solznim očesom čestitali Ivanu k njegovemu govoru. Vsi so se divili!

Opozoril sem ženina na običajni odgovor in primerno zahvalo. — Branil se je sicer, češ, da ne zna govoriti, da je že pijan. Stopila sva pred hišo, hodila gor in dol in najmanj desetkrat sem mu ponavljala:

— Zbrani gostje! Kakor vam znano, sem se danes poročil. Žalibog, da "ga" imam že malo v glavi; upam, da se imenitno zabavate; bodite prepričani, da je Vaša zadovoljnost moja sreča. In hvaljujmo se vam za vsa obisk in da bi se še večkrat snidli zdravi in veseli, to je moja želja!

Moji učence je prebrisane glave in slednjic se je naučil.

Vstal je, njegova nevesta ga je pocuknila na stol v strahu, da lahko pokazi s kako neumnostjo dobri vtis prejšnjega govora, toda ženin se ni zmenil za njeno bojazn in začel:

— Slavni gostje! Kakor vam znano, sem se danes žalibog poročil! Upam, da "ga" imate že malo v glavi in prepričani bodite da je to moja sreča. Zahvaljujem se vam za Vaš poset, in da bi še večkrat prišli na moje ženitovanje, je moja želja!

Molk, presenečenje. Še nikdar niso opazili navzočih kmetje govorniške žile pri ženi. Sedaj se pa niso brigali za vsebino govora, strmeče uho je slisalo le njegov glas in "Saperlot, ta pa mora biti pri prihodnjih volitvah naš starješina! Kje se je pa naučil? Imenuj! Govori pa že kakor kak poslanec! Gospod naj se grejo le skrit, še na našega patrona dan ne govori tako lepo kakor ženin! — take in enake opazke so švigale po zraku kakor hrošči po najnikovem mraku.

Refošk, harmonika in nešteta množica parov se je vrtela po mali sobi. V gnučji sem bil tudi jaz; zdaj mi je stopila Seila v oseh moje plesalke na nogo s težo 97 kilogramov, zdaj mi je polomila Karibda v oseh trdega kmetca s komolci najmanj pet reber in v resnici liki Odisejeva ladja sem se zibal med takimi neudobnostmi. Deske na podu so imele namreč tako hribovje, take doline, da sem stal zdaj na vrhuncu, dva polkina koraka naprej sem pa obtičal v globoki dolini, da sem s strahom zrl na svoje bližnje pare, ki bi kaj lahko stopili s svojimi pokovanimi čevlji na moje rame. Potil sem se, mučil tudi, toda zabava je bila imenitna in še dolgo potem so se spominjali kmetje na to krasno ženitovanje.

Proti jutru pa sva "šla" z Ivanom proti domu in vsi psi, mladi, stari, majhni, veliki, pudelni, dakelni, mopsi, doge itd. niso nama dali miru, ker so zapazili da nosiva hudega mačka.

Vsi, vsi smo se radovali. Edino nevesta je zavračala vsako jed, ker je hotela ostati zvesta slovenskemu reku: — Braníš se ko kmečka nevesta. — Premišljal sem občutke, ki morajo obhajati mlado nevesto, ki jo celo tako omražijo, da bi darovala najlepši kos pečenke, najdebelejše puranovo stegno, najpikantnejšo kranjsko klobaso za gorak poljub svojega ženina. Občutki, občutki napravi-ju res največ neumnosti! Toda idealno poslopje mojih misli se je kmalu porušilo! Šel sem namreč

na sveži zrak in opazil mimogrede nevesto v svoji sobi. Skozi pripravljena vrata sem ugledal, kako si je virtuočno rezala svinjsko kračo, med tem ko so krasile velik krožnik pred njo dobre klobase, med tem ko je caroval pred njo liter vipavea. No, sedaj sem razumel njeno sramežljivost pri večerji! Ideali, ideali!

Bilo je polnoči. Dobra kapljica je zasedla vse postojanke po glavah zbrancev omizja. Zabava je postala živahna; kar naenkrat vstane Ivan, pomožnik mi skoraj nevidno in začne pravcati "toast". Nazdravil je nevesti, nazdravil ženi, pozdravil zbrane goste, potem se pa spustil s kolosalno zgovornostjo na drugo polje in vsaka tretja beseda je bila tuja in vedno manj so ga razumeli poslušalci. Govoril je o Likurgovem zakonodajstvu glede metafizičnega pajčolanu akustičnih mikroskopov navduševal se za njegove probleme in v petrefaktičnih sonetih bočih hidravličnih atmosfer, navajal hipnotistične recenzije njegove ominozne iznajdbe na fatamorganističnem polju pterodaktičnih korifej itd., dokler se ni začela jokati nevesta menda pod vplivom svojih izletov v bližnjo sobo. Ko jo je tolažil govornik z nežnimi besedami: — Utožite bobnečo Niagara svojih kristalnih solza! — so se spustili vsi v jok in s solznim očesom čestitali Ivanu k njegovemu govoru. Vsi so se divili!

Opozoril sem ženina na običajni odgovor in primerno zahvalo. — Branil se je sicer, češ, da ne zna govoriti, da je že pijan. Stopila sva pred hišo, hodila gor in dol in najmanj desetkrat sem mu ponavljala:

— Zbrani gostje! Kakor vam znano, sem se danes poročil. Žalibog, da "ga" imam že malo v glavi; upam, da se imenitno zabavate; bodite prepričani, da je Vaša zadovoljnost moja sreča. In hvaljujmo se vam za vsa obisk in da bi se še večkrat snidli zdravi in veseli, to je moja želja!

Moji učence je prebrisane glave in slednjic se je naučil.

Vstal je, njegova nevesta ga je pocuknila na stol v strahu, da lahko pokazi s kako neumnostjo dobri vtis prejšnjega govora, toda ženin se ni zmenil za njeno bojazn in začel:

— Slavni gostje! Kakor vam znano, sem se danes žalibog poročil! Upam, da "ga" imate že malo v glavi in prepričani bodite da je to moja sreča. Zahvaljujem se vam za Vaš poset, in da bi še večkrat prišli na moje ženitovanje, je moja želja!

Molk, presenečenje. Še nikdar niso opazili navzočih kmetje govorniške žile pri ženi. Sedaj se pa niso brigali za vsebino govora, strmeče uho je slisalo le njegov glas in "Saperlot, ta pa mora biti pri prihodnjih volitvah naš starješina! Kje se je pa naučil? Imenuj! Govori pa že kakor kak poslanec! Gospod naj se grejo le skrit, še na našega patrona dan ne govori tako lepo kakor ženin! — take in enake opazke so švigale po zraku kakor hrošči po najnikovem mraku.

Refošk, harmonika in nešteta množica parov se je vrtela po mali sobi. V gnučji sem bil tudi jaz; zdaj mi je stopila Seila v oseh moje plesalke na nogo s težo 97 kilogramov, zdaj mi je polomila Karibda v oseh trdega kmetca s komolci najmanj pet reber in v resnici liki Odisejeva ladja sem se zibal med takimi neudobnostmi. Deske na podu so imele namreč tako hribovje, take doline, da sem stal zdaj na vrhuncu, dva polkina koraka naprej sem pa obtičal v globoki dolini, da sem s strahom zrl na svoje bližnje pare, ki bi kaj lahko stopili s svojimi pokovanimi čevlji na moje rame. Potil sem se, mučil tudi, toda zabava je bila imenitna in še dolgo potem so se spominjali kmetje na to krasno ženitovanje.

Proti jutru pa sva "šla" z Ivanom proti domu in vsi psi, mladi, stari, majhni, veliki, pudelni, dakelni, mopsi, doge itd. niso nama dali miru, ker so zapazili da nosiva hudega mačka.

Na meji.

George Dellavoss. — Za G. N. priredil J. T.

Širno ravan je pokrivala novemberska noč. — Mraz je bil, in dežilo je. Po nebu so se podili sivi oblaki.

Mož je držal konja za uzo in hodil po temi. V daljavi se je svetila lučica. — Najprej je bila mala rdeča točka, čim bližje je pa prihajal, tem večja je postajala in slednjic so se pokazali iz teme obrisi razsvetljenega okna. — Popotnik je nekaj časa opazoval malo poslopje, potem je pa stopil k vratom in dvakrat-trikrat potrkal.

Približali so se koraki in zamolkel glas je vprašal:

— Kdo si? Kaj iščeš?

— Prenočišče. — Odpri! Ne boj se me! Ničesar se ti ne bo zgodilo. — Ali si ropar?

— Ne.

— Ali si govevec? — Pred kratkim smo morali šest govevec s palicami nagnati.

— Ne, nisem govevec. — Popotnik je po teh besedah sunil z noge vrata. — Vojak sem in nočem ničesar drugega kakor samo par ur počitka. — Plačal ti bom. — Odpri, doker me ne mine potrpežljivost.

Vrata so zaškripala in skozi je sinil z ognjišča širok plamen rdečaste svetlobe, tako, da si je moral popotnik zasenčiti oči. — Ko se je privadil luči, je začel opazovati možar pred seboj. — Posestnik je bil še mlad, toda suh in sklonjen; že od daleč se mu je poznalo, da je bolan. Preplašeno je gledal tučca, ki je pokrival konja, njegov oklep in obočje.

Tučec je pogledal po prostoru, ki je bil tako nizek, da bi strop lahko z roko dosegel. Ogenj na ognjišču je obsvetljeval stene in skromno pohištvo. Na slatnem ležišču je ležala s eunjami pokrita postava. Popotnik je pristopil bližje in pogledal v nepokrit obraz. Žensko obličje je bilo to, obdano s črnimi lasmi; dolge trepalnice so bile zasenečile doberšen del bledega lica.

To ni bilo spanje. — Popotnika je streslo, ko je stopil nazaj k ognju.

— Povej mi, kdo je ta revica?

Kmet ga je pogledal z očmi, katerim se je poznalo, da so že dolgo noči prečele, in odvrnil:

— Moja žena je! Mrtva je — saj vendar vidite.

Tučec je sklonil glavo in se prekrizal.

— Bog bodi milostljiv njeni duši. — Kdaj je pa umrla?

— Danes, ko je zahajalo solnce. — Hudo je bila bolna. — Več tednov je bolehal. — Jutri bom naprosil sosedo, da jo bodo pokopali.

Tučec je šel parkrat semtertja in pazno motril kočjo.

— Saj imaš tudi hlev. Ali je v njem kaj prostora?

— Hlev je prazen, odkar je erknila koza.

— Ali lahko prenočiš v hlevu? Jaz nekako pričakujem. — Rad bi bil sam z njim. — Ne boj se. Dobro te bom plačal.

Kmet je ustal in se opotekal proti vratom. — Predno jih je odprl, je vprašal:

— Ali tudi ona ne sme biti tukaj?

Kmet je začuden gledal tuječev roko ki je bila polna samih rmenih cekinov. — Nato mu je nekaj zažarelo v očeh:

— Pred tednom bi ji še lahko pomagal. — Kruha bi ji kupil, vina, zdravil. — Sedaj je mrtva.

— Kaj zato? — Ti si še živ.

— Kaj mi pomaga življenje, gospod, če je ljubezen mrtva?

Tučec je sklonil glavo na rameni.

— Le vzemi — je rekel skoraj surovo. — Okrasi ji grob s spomenikom, beri maše zanjo in najmljudi, da bodo jokali za njo, če ne moreš sam jokati.

Potislil ga je skozi vrata, sam je pa sedel na pručico poleg ognjišča. Rdeča svetloba je obsvetljevala njegove kostanjeve lase, ki so se začeli na senicah že beliti. — Čeravno je bil star samo štirideset let, bi mu jih človek več prisodil. — Poteze njegovega obraza so bile trde, samo njegove ustnice so imele nekaj mehkega na sebi.

Čisto mirno je sedel in poslušal. Večkrat se mu je nagibanilo čelo, stisnil je pesti in zdelo se je kakor da bi hotel planiti skozi vrata ter zbežati v noč.

Ko je slednjic začel konjsko peketanje, je postal vendarle toliko pogumen, da je stopil k vratom in jih odprl.

Na pragu se je pojavila visoka ženska postava. Zavita je bila v

Na meji.

George Dellavoss. — Za G. N. priredil J. T.

Širno ravan je pokrivala novemberska noč. — Mraz je bil, in dežilo je. Po nebu so se podili sivi oblaki.

Mož je držal konja za uzo in hodil po temi. V daljavi se je svetila lučica. — Najprej je bila mala rdeča točka, čim bližje je pa prihajal, tem večja je postajala in slednjic so se pokazali iz teme obrisi razsvetljenega okna. — Popotnik je nekaj časa opazoval malo poslopje, potem je pa stopil k vratom in dvakrat-trikrat potrkal.

Približali so se koraki in zamolkel glas je vprašal:

— Kdo si? Kaj iščeš?

— Prenočišče. — Odpri! Ne boj se me! Ničesar se ti ne bo zgodilo. — Ali si ropar?

— Ne.

— Ali si govevec? — Pred kratkim smo morali šest govevec s palicami nagnati.

— Ne, nisem govevec. — Popotnik je po teh besedah sunil z noge vrata. — Vojak sem in nočem ničesar drugega kakor samo par ur počitka. — Plačal ti bom. — Odpri, doker me ne mine potrpežljivost.

Vrata so zaškripala in skozi je sinil z ognjišča širok plamen rdečaste svetlobe, tako, da si je moral popotnik zasenčiti oči. — Ko se je privadil luči, je začel opazovati možar pred seboj. — Posestnik je bil še mlad, toda suh in sklonjen; že od daleč se mu je poznalo, da je bolan. Preplašeno je gledal tučca, ki je pokrival konja, njegov oklep in obočje.

Tučec je pogledal po prostoru, ki je bil tako nizek, da bi strop lahko z roko dosegel. Ogenj na ognjišču je obsvetljeval stene in skromno pohištvo. Na slatnem ležišču je ležala s eunjami pokrita postava. Popotnik je pristopil bližje in pogledal v nepokrit obraz. Žensko obličje je bilo to, obdano s črnimi lasmi; dolge trepalnice so bile zasenečile doberšen del bledega lica.

To ni bilo spanje. — Popotnika je streslo, ko je stopil nazaj k ognju.

— Povej mi, kdo je ta revica?

Kmet ga je pogledal z očmi, katerim se je poznalo, da so že dolgo noči prečele, in odvrnil:

— Moja žena je! Mrtva je — saj vendar vidite.

Tučec je sklonil glavo in se prekrizal.

— Bog bodi milostljiv njeni duši. — Kdaj je pa umrla?

— Danes, ko je zahajalo solnce. — Hudo je bila bolna. — Več tednov je bolehal. — Jutri bom naprosil sosedo, da jo bodo pokopali.

Tučec je šel parkrat semtertja in pazno motril kočjo.

— Saj imaš tudi hlev. Ali je v njem kaj prostora?

— Hlev je prazen, odkar je erknila koza.

— Ali lahko prenočiš v hlevu? Jaz nekako pričakujem. — Rad bi bil sam z njim. — Ne boj se. Dobro te bom plačal.

Kmet je ustal in se opotekal proti vratom. — Predno jih je odprl, je vprašal:

— Ali tudi ona ne sme biti tukaj?

Kmet je začuden gledal tuječev roko ki je bila polna samih rmenih cekinov. — Nato mu je nekaj zažarelo v očeh:

— Pred tednom bi ji še lahko pomagal. — Kruha bi ji kupil, vina, zdravil. — Sedaj je mrtva.

— Kaj zato? — Ti si še živ.

— Kaj mi pomaga življenje, gospod, če je ljubezen mrtva?

Tučec je sklonil glavo na rameni.

— Le vzemi — je rekel skoraj surovo. — Okrasi ji grob s spomenikom, beri maše zanjo in najmljudi, da bodo jokali za njo, če ne moreš sam jokati.

Potislil ga je skozi vrata, sam je pa sedel na pručico poleg ognjišča. Rdeča svetloba je obsvetljevala njegove kostanjeve lase, ki so se začeli na senicah že beliti. — Čeravno je bil star samo štirideset let, bi mu jih človek več prisodil. — Poteze njegovega obraza so bile trde, samo njegove ustnice so imele nekaj mehkega na sebi.

Čisto mirno je sedel in poslušal. Večkrat se mu je nagibanilo čelo, stisnil je pesti in zdelo se je kakor da bi hotel planiti skozi vrata ter zbežati v noč.

Ko je slednjic začel konjsko peketanje, je postal vendarle toliko pogumen, da je stopil k vratom in jih odprl.

Na pragu se je pojavila visoka ženska postava. Zavita je bila v

teman plašč, kapuca ji je zakrivala polovico obraza.

— Plašč je moker — je rekla z zvonkim glasom. — Obesite ga k ognjišču. — Moj Bog, kako viharo noč ste si izbrali, Filippo.

Tučec je držal v tresočih rokah moker plašč in ves začuden gledal krasno žensko pred seboj.

— Hvala vam, da ste prišli, Madonna Caterina. — je zajecal slednjic — hvala vam.

— Saj sem morala priti — je rekla in ga pogledala z zarečimi očmi. — Ali me niste zarotili pri spominu na nekdanjo ljubezen in prijateljstvo? — Stojte! — je vzkliznila in pogled se ji je stemnil.

— Kaj je pa pod tisto odejo?

Filippo je stopil k ležišču in odkril mrtvi kmetički obraz.

— To je žena gospodarja te hiše. Ne bo paju motila. — Mrtva je.

— Revica — je rekla Madonna Caterina. — Tako mlada je še, pol otrok. — Oprostite, ker vam nisem brezpogojno zaupala, Filippo, toda saj veste, svet je slab in pokvarjen.

Sedla je na pručico in si uredila bujne lase.

— Zelo nepripravna noč za tak izprehod. — Veste, da sem storila to le v imenu najinega nekdanjega prijateljstva.

— Prijateljstva? — je rekel in njegov obraz je dobil žalostne poteze.

V njenih svetlorjavih očeh se je pojavil izraz sočustva in zaničevanja.

— Ali mislite, da nisem vaša prijateljica, Filippo? — Če nisva prijateljca, pa bodiva sosedo. — Vi niste hoteli priti k meni v Forli in ste rajše določili za sestanek kraj na meji. — Saj dobro vem, kje je tisti velik kamen. — Sredi poti pe med Forli in Mendicello, malim gradičem, kamor vas je postavila milost beneške republike.

— Vi veste? — je vzkliznil Filippo do skrajnosti začuden.

— Kdaj še ni Caterina Sforca vsega vedela? Moji kragulji so vedno na delu. Sporoče mi vse, kar je zame vselega ali žalostnega.

Filippo se je sklonil in začel bujiti v krasen obraz.

— Ai vas je presenetila novica, da živim v vaši bližini, Caterina? Zasmejala se je.

— Nisem mislila, da boste stopili v beneško službo.

— Saj se nisem v jezi ločil od vas. — Preveč sem vas ljubil, Caterina. — Sedaj pa nisem mogel več prestopiti.

— Niste mogli prestopiti, da se ni hotela ženska ukloniti pred vami, kaj ne? — Vi možki ste preveč kratkovidni in preveč ponosni. — Vi mislite, da vas mora ženska, ki vam podari sree, tudi spoštovati, in da vam mora biti pokorna. — Niste pomislili, da sem jaz Caterina Sforca, hči vojskovođe, da sem rojena vladarka, da znam braniti svojo posest, svoja mesta in gradove.

Rdečica ji je šinila v obraz in oči so ji zažarele.

— Da, da, prav veliko napako sem napravil — je odvrnil. — Toda trpel sem, grozno sem trpel, ko sem se ločil od vas. — Sedaj ni več zame solnce, ne veselih dni. — Se celo boj me več ne razvedri.

Caterina Sforca je postala zopet vesela:

— Žalostno pesem poje, Filippo. — Ali je beneški kruh tako grenak, da ste pozabili vse lepe besede?

— O Caterina! . . .

— Ne, Filippo — se je branila — nikar ne poklekajte predme. — Sem gotovo niste prišli zaradi sladkih besed, ampak nekaj drugega imate na sreči. — Če ste res moj prijatelj mi povejte.

Filippo je bil vseeno pokleknil pred njo in začel poljubovati njene roke.

— Da, da, Vaš prijatelj sem. — O Madonna, pomagaj mi. — O pomni sem Te prišel. — Dvoje o pomninov imam za Te.

— Govorite, Filippo! — Povej, kaj vam leži na srcu?

— Ne verujte Bologni! — Ne verujte tiranu!

Caterina se je začudila.

— Bentivogli! Čisto je odvisen od Mil

Jugoslavanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne poljudne naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boče odzvalo

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRUŠTEV V NAZNAJNE!

Vse proteste, incitativne, predloge in sploh vse uradne stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠILJATI GLAVNEMU TAJNIKU.

Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi brez njegove vednosti ničesar ne natisnemo, kar se tiče Jednote.

Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno priobčeno.

Uredništvo G. N.

Človek.

Maksim Gorkij.

I.

Ob urah duševne utrujenosti, ko oživlja spomin senec preteklosti in veje na sree njih hlad — ko misel kakor brezbrano jesensko solnce razsvetljuje grozni kaos sedanosti in zlovesče kroži na istem mestu, ker se ne more povspeti više in poleteti naprej — ob težkih urah duševne utrujenosti kliče predse z močjo svoje domišljije veličastno sliko — Človeka.

Človek! Kakor da bi se rodilo solnce v mojih prsih, in v njegovem jarkem svitu hodi počasi, neobsejen kakor svet — naprej in navzgor tragično prekrasni Človek.

Vidim njegovo ponosno čelo in smeje, globoke oči, a v njih — žarke neustrašene, silne Misli, o ne Misli, ki je spoznala čudovito soglasje vesoljstva, ki v trenutkih svoje utrujenosti ustvarja bogove, v času čilosti jih pa meče s prestolov.

Izgubljen sredi pustini vesoljstva, sam na neznatnem koščku zemlje, ki leti z neznanoko hitrostjo nekam v globino neizmernega prostranstva in ko ga muči muč no vprašanje, za kaj da je tu, moško pstopa — naprej in — na vzgor — po poti k zmagam na vsem skrivnostni neba in zemlje.

Stopa in rosi s svojo krvjo te žayno, samotno in ponosno pot in ustvarja iz žgoče krvi — nesmrtno evetice poezije; otožni krik svoje nemirne duše umetno pretvarja v glasbo, iz izkušnje in stvarja vede in v vsakim korakom se dviga — više in naprej in krasi zemljo, kakor jo krasi solnce s svojimi neštevilnimi žarki — zemeljska zvezda vodnica.

Oborožen le z močjo svoje Misli, ki je zdaj podobna blisku, zdaj hladno-mirna kakor meč — stopa svobodni, ponosni Človek daleč pred ljudmi in nad življenjem, sam — med ugankami življenja, sam — med svojimi neštevilnimi zmotami... in vse legajo z veliki težo na njegovo ponosno sree in s tem, da vzbujajo v njem sil len stud, ga pozivljajo same — naj jih unči.

Stopa! V njegovih prsih tulijo nagoni in protivi se glas samo ljubja kakor navihan berač, ki

prosi daru, in tenke niti prisrčnosti si se mu ovijajo okoli sree kakor zajedavka, redijo se z njegovo vročo krvjo in glasno zahtevajo, naj jim odstopi svoje sile... vsa čustva želijo, da bi zavladala nad njim, vse je željno in glasno zahtevajo, naj jim odstopi svoje sile... vsa čustva želijo, da bi zavladala nad njim, vse je željno in glasno zahtevajo, naj jim odstopi svoje sile...

A tema raznih življenjskih rlenkosti je podobna blatu na njegovem česti in gnusnim žabam na njegovi poti.

In kakor obkrožajo planeti solnce, tako obkrožajo tesno tudi Človeka ustvaritve njegovega ustvarjajočega duha: njegova — vedno lačna — Ljubezen — daleč za njim šepa Prijateljstvo, pred njimi gre trudna Nada, glej, Zavist razsrjena rožlja z verigami trpljenja na rokah, a Vera zre s temnimi očmi v njegov nemirni obraz in ga čaka v svoje mirne objeme...

Odete v eunje starih resnic, prepričane s strupom predsodkov, sovratni gredo za Mislijo, ker je ne morejo dohiteti, kakor ne more dohiteti vran orla, pripravijo se ž njo za prvenstvo in le redkokdaj se zlivajo ž njo v en sam mogočen in ustvarjajoč plamen.

In istotam, glej, gre Človekova večna spremljevalka — nena in skrivnostna Smrt, vselej pripravljena, da ga poljubi na sree, ki si tako željno želi življenja.

Vse te pozna v svojem nesmrtnem spremstvu — in razen teh pozna še eno — Brezumnje, Križato, mogočno kakor vihar, mu sledi s sovravnim pogledom, obdaja Misel s svojo silo in stre mi po tem, da bi jo potegnulo v svoj divji ples...

Vse v svojem žalostnem spremstvu pozna — izrodki so, nedovršena, slabotna bitja njegovega ustvarjajočega duha.

In samo Misel je Človekova družica, samo od nje se ne loči nikoli, samo plamen Misli osvetljuje za preke na njegovi poti, uganke življenja, somrak prirodnih tajin in temni kaos v njegovem sree.

Svobodna Človekova družica — Misel gleda povsod z bistrim in ostrim pogledom in brez usmiljenja osvetljuje vse:

Ljubezni kovarne in podle spletke, njeno željo, da bi dobila v oblast ljubineca, stremljenje, poniževati in poniževati se in — umazani obraz čestitosti za njo;

strahopetno slabost Nade in za njo Laž — njeno rodno sestro, načipkano in nalepotičeno, pri-

pravljeno potolažiti vselej in vse in jih — prevarati s svojimi lepimi besedami;

Misel osvetljuje v brezčutnem sree Prijateljstva njegovo preračunano previdnost, trdo, prazno radovednost, gnile madeže zavisti in kali obrekovanja na njih;

Misel vidi silo črne zavisti in ve, da bi razrušila vse na svetu — če bi ji sneli okove — in da ne bi prizanesla niti zarodu pravčnosti!

Misel osvetljuje v nepremakljivi Veri željo po neomejeni vladni, stremeno po tem, da si zaslužnji vsa čustva, skrite krepilje praznoverja, slabost njenih težkih kril in — slepoto njenih praznih oči.

V boj stopa tudi s Smrtjo, ž njo, ki je iz živali napravila Človeka, ž njo, ki je ustvarilo množico bogov, filozofskih sistemov, vede — ključne do svetovnih ugank — svobodni in nesmrtni Misli je nenasprotna ta sila, nepodna in čisto neumno-hudobna.

Smrt je za njo podobna cunjariji, ki hodi po hišah in zbira v svojo umazano vrečo, kar je preži-velega in gnilega, nepotrebne zavrečke, večših pa lokavo pograbi tudi, kar je zdravo in krepko.

Preprijeta z gnili smradom, zavita v obleko groze, brez čuta in obličja, nema stoji Smrt neprestano pred Človekom kot črna in čemerna uganka, a Misel jo strastno proučuje — ustvarjajoča in svitla kakor solnce, polna brezumne drznosti in ponosne zavesti, da je nesmrtna...

Tako hodi nemirni Človek skozi mučni mrak življenjskih ugank — naprej in — navzgor, vedno — naprej in — navzgor!

II.

Glej, utrujen je, opoteka se in stoka; preplašeno sree išče Vere in na glas prosil Ljubezen njenih nežnih ljubeznivosti.

In tri tice, ki jih je rodila slabost — Potrlost, Obupanost in Žalost — tri črne, grde tice zlovesče letijo nad njegovo dušo in mu mračno pojo pesem o tem, da je — ničevn hrošč, da je omejeno njegovo spoznanje, da je slabotna njegova Misel, da je smečen njegov ponos in — naj dela, kar koli hoče — da umrje.

Njegovo izmučeno sree drgeta pod to pesmijo, lažljivo in hudobno, igle dvomov zbadajo njegov mozeg in na očeh mu blišči solza užaljenosti...

In če se ne upre v njem ponos, ga strah pred Smrtjo oblastno zene v temnico Vere, Ljubezen ga z zmagošlavnim nasmevom vleče v svoje objeme in skriva v svojih glasnih obetih sree žalostno slabost, da ni svobodna, in hrepene nje nagona po samovladi...

V zvezi z Lažjo mu boječa Nada poje o radostih pokoja, poje o tih sreči sprave in uspava z mehkim, lepimi besedami njegovega dremotnega duha ter ga tira v zatišje sladke Lenobe in v krepilje Dolgočasnosti — njene hčerke.

In s pomočjo blizorokih čustev hitro nasiti mozeg in sree s prijateljskim strupom one cinične Laži, ki uči odkrito, da človek nima druge poti nego pot v živinski hlev zadovoljnosti s samim seboj.

A Misel je ponosna, in Človek ji je drag — ona se spušča v ljut boj z Lažjo, in bojno polje je — Človekovo sree.

Kakor sovrznik ga zasleduje neprestano, kakor črv mu neutrudno grize mozeg, kakor suša mu pušči prsi in neusmiljeno muči Človeka kakor rabelj ter mu stitiska sree kot bodreči hlad Žalosti po strogi pravici življenja, katera raste sicer počasi, a jo je vendar jasno videti skozi somrak zmot kot nekako ognjeno cvetko, ki jo je rodila Misel.

A če je Človek neozdravljivo zastrupljen še s strupom Laži in žetrčno veruje, da ni na zemlji večje sree kot poln želodec in polna duša, da ni večje naslade kot sitost, pokoj in male življenske udobnosti, tedaj, v plenu zmagošlavnega čustva, Misel otožno spusti krila in dremlje ter pusti Človeka v oblasti njegovega sree.

In nenadno kakor oblak — jame leži od vseh strani na Človeka gnila Neslanost, hči podle Dolgočasnosti in mu ovije v jedeč, siv prah mozeg in sree in oči!

In Človek muči sam sebe, preropen po lastni slabosti v žival brez ponosa in Misli...

A če v njem spet vzkipi nemir, mu vzbudi Misel, in on gre iznova naprej, sam skozi trnje svojih zmot, sam med žgočimi iskrami svojih dvomov, sam med razvalinami starih resnic!

Veličasten, ponosen in svobodnen, zre možko v oči Resnici in pravi svojim dvomom:

"Lažete, ko govorite, da sem — slabšč, da je omejeno moje spoznanje! — Ono raste! To vem, to vidim, to čutim — ono v meni raste! Rast svojega spoznanja zaznamam z močjo svojega trpljenja in — vem — da če ne bi raslo — ne bi trpel luje ko prej.

A z vsakim korakom hočem večje spoznanje, vedno boljše čutim, vedno boljše, globlje, vidim, in ta rast mojih želj — je mogočna rast mojega spoznanja! Zdaj je še v meni podobno iskri — a kaj to? Saj so iskre — matere požarov! Žaj sem v bodočnosti — požar v temi vesoljstva! Poklican sem, da razsvetlim ves svet, da raztopim temo njegovih skrivnostnih ugank, da najdem soglasje med sabo in svetom, da ustvarim soglasje v sebi samem in ko razsvetlim ves mračni kaos življenja na tej zemlji, polni trpljenja, pokriti kakor koža s kožicami, skorjo nesreč, skrbi, gorja, zlobe — da pometem vse te umazane smeti v grob preteklosti!

Poklican sem zato, da razvolzam vzole vsih zmot in pomot, ki so zvezali preplašene ljudi v krvavo in nenaravno gručo živali, ki vzajemno požirajo druga drugo.

Misel me je ustvarila zato, da preobrnem, razrušim in potepnam vse staro, tesno in blatno, vse zlo in da zgradim na neomajanih temeljih svobode, lepote in — medsebojnega spoštovanja!

Neizprosnim sovrznim sramotnega uboštva ljudskih želj hočem, da bi bil vsakdo izmed ljudi — Človek!

Nesmiselno, sramotno in nenaravno je vse to življenje, v katerem neprimerno in sužensko deli do nekaterih izginja brez sledu in se porablja le zato, da bi se drugi preobredli kruha in duševnih darov!

Prokleti vsi predsodki, vsa prepričanja in navade, ki so preprele mozeg in življenje ljudi kakor tenka pajčevina. One ovirajo življenje, ker so nasilne — jaz jih razrušim!

Moje orožje je — Misel in trdno zaupanje, da je Misel svobodna, v njeni nesmrtnosti in večni rasti ustvarjena — je neizprosn vir moje moči!

Misel je zame večni in edino zanesljivi svetilnik v mraku življenja, ognelj v temi njenih sramotnih zmot; vidim, da gori vedno svetleje, da vedno globlje razsvetljuje brezdana skrivnosti, in grem v žarkih nesmrtnice za njo vedno — navzgor in — naprej!

Za Misel ni grč, ki se ne bi dale preoblati, ni neomajnih zemljin ne na nebu, ne na zemlji! Vse ustvarja ona in to ji daje nepoporečno pravico, da razruši vse, kar more ovirati svobodo njenega razvoja.

Mirno priznam, da so predsodki — ostanki starih istin, in nečete znote, ki zdaj krožijo nad življenjem — vsi ustvarjeni iz pepela starih resnic, ki jih je sežgal plamen iste Misli, ki jih je nekoč ustvarila.

In vem, da ne zmagujejo tisti, ki pobirajo sadove zmage, ampak le oni, ki ostajajo na bojnem polju...

Smisel življenja vidim v ustvarjanju, a ustvarjanje samo sebi zadostuje in je brezmejno.

Grem, da zgornim svetlo in kolikor mogoče globoko razsvetlim temo življenja. In smrt je za me — plačilo.

Druhni nagrad — ne rabim; jaz vidim: vladanje sramotno in dolgočasno, bogastvo je težavno in neumno, a slava je predsodek, ki je vzniknil iz tega, da ljudje niso znali ceniti sami sebe in iz njih suženske navade poniževati se.

Dvomi Vi ste le iskri Misli, nič več. Ko izkuša sama sebe, tedaj rodi vas vsled izobilja svojih sil in vas redi z lastno silo!

Pride dan — in v mojih prsih se zlijeta v en sam velik in ustvarjajoč plamen moj čustveni svet in moja nesmrtna Misel, in s tem plamenom izžgem iz duše vse temno, trdo in zlo in podobem bom onim bogovom, ki jih je moja Misel ustvarjala in jih še ustvarja!

Vse je v Človeku, vse le radi Človeka!

Glej, spet gre počasi, a s trdimi koraki, veličasten in svobodnen, glavo pokonen, po prahu starih predsodkov, sam v sivi megli zmot, za njim — kakor težek oblak prah preteklosti, pred njim pa — stoji brez števila ugank, ki ga mirno pričakujejo.

Brez števila jih je kakor zvezd na neizmernem nebu in Človekove poti — ni konea!

Tako hodi nemirni Človek naprej in — navzgor, vedno — naprej in — navzgor.

Nekaj o orientaciji.

V vojni se je že večkrat zgodilo, da so se vojaki izgubili, jo krenili na napačno stran in tako prišli v roke sovražnika. Pa tudi v mirnem času ni nič nenavadnega, da tava kdo koli cele ure, preden najde pravo smer.

V ljudski šoli se sicer otroci uče, na kateri strani je vzhod, zahod, sever in jug, pa ta pouk je večinoma sama teorija brez praktičnih vaj. Pri vojaški izobrazbi menda tudi ni posebnega pouka o orientaciji. Po vojni se bo vojska izobrazba postavila na podlago mnogih skusenj, ki si jih sedaj nabrali in jih se nabirajo, pa bo morda tudi nauk o orientaciji prišel do svoje veljave.

Sicer je pa reč jako enostavna. Za nekaj vinarjev se dobi mala magnetna igla, ki se nosi lahko kot privesek pri uri. Ker v srednji Evropi magnetna deklinacija ni posebno velika, najde s pomočjo magnetne igle vsak priprost človek strani sveta. Samo to mora vedeti, na kateri svetovni strani je tisti kraj, kamor hoče priti, pa mu je igla zanesljiva vodnica.

Če je lep jasen dan, ti žepna ura nadomesti iglo. Drži jo tako da bo kazalo gledalo proti nebu: obrni jo tako, da bo mali kazalec kazal proti solncu, veliki kazalec pa si misli stoječ na 12. Kot, k tako nastane med obema kazalecma razpolovi, in ta razpolovna črta ti kaže naravnost proti jugu. Sedaj, ko to pišem, je polštirih č ure tako postavim, kakor je bilo rečeno, gre razpolovna črta ki mi kaže jug, tam, kjer stoji veliki kazalec, kadar kaže 9 minut čez celo uro.

V jasni noči je orientacija posebno lahka. Skoro vsak človek pozna Veliki voz. Potegnij skoz zadnje dve kolesi tega voza črto in jo podaljšaj petkrat na tisto stran, na kateri se oje drži zvezda. Tako zadeneš zvezdo, ki je cel noč na istem mestu. Če se prot njej obrneš, gledaš ravno proti severu. Ta zvezda je Severnica ali Polarna zvezda.

Kadar je luna polna, lahko služi za orientacijo tako, kakor solnce, in se z uro v roki najdejo strani sveta.

Tudi kaka gora, tek vode, razni glasovi in še marsikaj drugega ti lahko pomaga, da se boš obrnil na pravo stran.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala domažlička mestna skupina v češki deželni zbor. Zasluzni češki časnikar pa se je kmalu zapet umaknil v zatišje svoje redakcijske pisarne, kjer si je stekel za politično izobrazbo in za napredek češkega naroda velikih zaslug. Po smrti poslance Anyža je prevzel dr. Servac Heller glavno uredništvo nekdanjega Gregorovega lista.

Senijor čeških žurnalistov dr. Servac Heller, šefurednik "Narodnih Listov", je slavil svojo 70-letnico. Svoje žurnalistično delovanje je pričel dr. Heller kot korespondent uglednega češkega dnevnika v Petrogradu, odkoder je pošiljal zlasti za časa rusko-turške vojne 1877-78 obširna poročila. Leta 1879 je za snoval skupno s slavnim pesnikom Svatoplukom Čechom literarno revijo "Květy". Leta 1884 je bil dr. Heller izvoljen v Slanah za državnega poslanca; leta 1895 ga je poslala doma

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški spisal Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

48 (Nadaljevanje.)

Naenkrat pa je prišla Mikel Grallonu odrešilna misel, ko je namreč stal poleg Pipriaca, nedaleč od "Lestvice sv. Triffina" ter zrl navzgor. Nedaleč od katedrale je zapazil nekaj, kar se je premikalo po pečini, nedostopni človeški nogi. Obstalo je in se zopet premaknilo naprej. Mikel Grallon je skočil k seržantu ter vzkliknil: — Pogledjte, seržant, pogledjte!

Pipriac ga je pogledal dokaj malo prijazno. — Pogledjte! — je ponavljal Mikel. — Kozo!

— In kaj za to?

— V duplino gre in hrani vsaki dan svojega mojstra. Kako osli smo bili!

Pri tem je pomežnil, kar je Pipriac še bolj razjezilo. — Nehajte delati obraze in govorite! — je rekel. — Zdi se mi, da je koza tam zapletena v zaroto. Ali ne hodi vsaki dan po pečinah? Zdi se mi tudi, da ima pod dlako skrito hrano. Glejte! Sedaj je že izginila v duplino!

Pipriac je dolgo časa gledal na Mikel Grallona, z izrazom, ki je kazal vse prej kot odobravanje. Nato je sklepal svoje ljudi na posvetovanje in posledica tega je bila, da se je sklenilo opazovati kozo...

Prihodnje jutro se je koza ujelo, ko se je prikazala iz pečin. Preiskalo se jo je, a ničesar našlo. Dan pozneje pa je bil Pipriac bolj srečen. Pri vratu kože je našel, skrito med dolgo dlako, majhno košarico, v kateri je bilo nekaj kruha in močnega sira. Sedaj je bilo jasno, da je nosila koza od časa do časa ubežniku hrano. — Povsem pravilno bi bilo, — je rekel eden orožnikov, — da bi se jo ustrelilo radi veldajade!

Pipriac je zmalaj za glavo. — Ne, pustite jo! Žival ne ve nič boljše. — Jannedik je skočila naprej, med pečine, a brez košarice.

Orožniki so smedli kruh in sir ter se smejali, ker se je Rohana končno vendar prekanilo in ujelo. Pipriac je jezno stopical gorindol, kajti v svojem sreču ga je bilo pravzaprav sram tega nečednega posla. Pa kaj! Dolžnost je dolžnost in Pipriac je sklenil, da jo izvede do pičice.

Od tedaj naprej so bili brezuspešni vsi napori, da se uporabi Jannedik kot nosilko jedil. Pred vrati kočee matere Gwernferu je stal noč in dan orožnik, ki je imel povelje natančno opazovati celo družino, posebno pa kozo. Ta je zapazil, da koza redkokrat prihaja in odhaja in da izostane le malo časa. To pa radi mladiča, ki je potreboval materinske oskrbe. Neko noč pa je mladič poginil in koza je žalostno meketala. Orožnik ni pripisoval tej zadevi nikake važnosti. — V resnici pa je bila zelo važna!

Poteklo je še več dni in ubežnik še vedno ni bil mrtev, temveč je živel.

Bilo je slabo vreme. Dež je padal in morje je bilo viharo. — Ohlegovali so imeli slabe čase ter so proklinjali, da je bilo groza. Oni, odposlanci velikega Cesarja, so bili mokri kot podgane, dočim je sedel ubežnik udobno v svoji zračni duplini! Kako dolgo naj to še traja!!

Pipriac in njegovim junakom, ki so čepeli tu in postavali krog pečin, so prišla od časa do časa poročila o dogodkih na bojnem polju. Veliki Cesar je doživel par manjših porazov in nekateri njegovi prijateljev so odpadli. Vse to pa ni omajalo zaupanja Pipriaca v Cesarja in vsaki dan je pričakoval poročil o veliki zmagi Francozov.

Tako je stal nekega dne na pesku pod pečinami in poleg njega Mikel Grallon. Slednji je naenkrat pokazal s prstom na pečine. — Kaj je? — se je zadel seržant. — Ona prokleta koza! Sedaj gre večkrat v duplino kot kedaj prej!

— In kaj za to? Saj je prazna in mi skrbimo za to! Ribič, vi ste osel!

Mikel Grallona je pogrelo, a je nadaljeval: — Rečem vam, da ste pregledali eno stvar, dasiravno se delate tako premetena in pametnega. Če bi vedeli to, bi nikdar ne pustili kože na pečine!

— In kaj?

— Kozo je polna mleka, ker ji je poginil mladič! Njeno mleko pa pije vsaki dan nekdo drugi!

Pipriac je vskliknil, ves začuden. — Torej nova luč!

— Ali je res? — je rekel ter se ozrl naokrog. — Prokleta! Ta Mikel Grallon je sam vrag! — Pa more človek živeti ob samem mleku?

— Gotovo zadostuje za nekaj časa, — je rekel Mikel Grallon. — V mleku je življenje. Da sem jaz na vašem mestu, bi hitro končal celo stvar!

Ko je govoril to, je bilo kozo natančno videti, kako se je pasla po pečinah. Pipriac je pomežnil z zdravim očesom ter rekel: — Ali znate streljati, ribič? — je vprašal. — Mislim, da bom zadel kaj. — Stavim steklenico najboljšega žganja, da bi ne zadeli na sto korakov vrat skednja! — Kljub temu, Hoel, daj mi svojo puško!

Orožnik tega imena je izročil Mikel Grallonu puško, ki jo je prijel ter vprašaje gledal na Pipriaca. — Streljaj!

— Na kaj?

— Prokleta, — na kozo, seveda! Pokažite nam, kaj znate. — Ogenj!

Mikel Grallon je stisnil ustnice in nagubil čelo. Ni se mu tresla roka, ko je pokleknil in pomeril. Predolgo je meril in Pipriac je vskliknil: — Prokleta! — Ogenj!

Zagrnelo je in krogla je zletela proti svojemu cilju. Za trenutek je bilo videti, da je zgrešil cilj, kajti koza, dasiravno se je zganila ob pogub, je stala v isti poziciji, ter se ni premaknila. Naenkrat pa je pokazal Pipriac s prstom navzgor ter zakričal: — Sto hudčev! — Zadata je!

Mesto, na katerem je stala koza, je bilo dosti varno in prostorno. Padla je na sprednji nogi in v resnici je bila zadeta. Kmalu pa je zopet vstala ter hitro zbežala v smeri proti duplini.

Petrinideseto poglavje.

NA STRAŽI.

Že drugič je Mikel Grallon z bistroumnostjo, ki je lastna ljudem njegove vrste zadel pravo in skozi dva dneva in dve noči ni dobil Rohana Gwernferu nobene druge hrane kot kozje mleko. Takoj po smrti mladiča je hodila Jannedik po pečinah vsled velike teže mleka, katerega se ni mogla oprostiti. Te zadrege jo je rešil sestradani mož v duplini. Od tega časa naprej se je Jannedik večkrat na dan vrnila, da se oprosti težkega bremena, ki pa je nasprotno pomnilo življenje za Rohana.

V tem času pa je bil boj skoro končan in Rohan Gwernferu je

vedel, da se bliža konec. Roka smrti je bila iztegnjena nanj in z njegovega telesa je izginilo vse meso. Ni ga bilo očesa, ki bi ga moglo videti tam brez solz, ko je čepel kot sestradan volk na svojem ležišču. Od časa do časa je zavzdihnil in njegovo stokanje je slišal le Bog sam. V sanjah je videl čudne prkazni ter sploh živel v nekakem polsnu. Kadarkoli pa je slišal glasove spodaj v katedrali, so se mu povrnil vse moči in trden je bil v sklepu, da vstraja do konca.

Tako je sedel proti večeru, ko je bila visoka plima ter je zunaj grmelo razburkano morje. Naenkrat se je priplazila v duplino Jannedik ter legla poleg njega ob posteljo. Nekaj časa ji ni posvetil niti najmanjše pozornosti. Kmalu pa je postal pozoren, ko je pričela lizati njegovo roko. Obrnil je vanjo svoj trudni pogled ter z grozo zapazil, da ima ob strani, malo nižje od vrata, veliko rano in da hitro poteka njena življenska kri.

(Nadaljuje se.)

Dr. Josip V. Grahek.
EDINI SLOVENSKI ZDRAVNIK V PENNA.
Zdravim vse bolezni moške, ženske in otroške.
841 East Ohio St., [Allegheny] N. S. Pittsburg, Pa.
*Asesorji 'Hotela Pavilica' — Kar št. 1, 2, 3 in 4 vasiljo naravno do moir hiše

ZASTONJ
deset (10) HASSAN kuponov
(IZREŽITE TA KUPON)

Ta POSEBNI KUPON je vreden deset (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV ako se ga predloži skupno z devetdesetimi (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI v kakih naših HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri

THE AMERICAN TOBACCO CO.,
Premium Dept. 499 Broome St., New York, N. Y.
(Ta ponudba upadne 31. decembra 1915.)

Velika vojna mapa
vojskujočih se evropskih držav.
Velikost je 21 pri 28 palcih
Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi
Stensko mapo cele Evrope \$1.50.
Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.
Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Najmodernejša TISKARNA
"GLAS NARODA"
Izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Belo okraso. Izvršuje prevode v druge jezike.

Unijsko organizirana.
Posebnost so društvena pravila, okrajnica, panofiti, omili itd.

Vsa naročila pošljite na:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

NAZVANILLO.
Cenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesoti sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,
ki je pooblaščen pobirati naročilo in izdajati tozadevna potrdila.
Upravništvo "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravalo.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvetnikov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kažipotov in posestnikov gostila.

Daje se informacije v naturalizacijskih zadevah: kako postati državljan, kjer se oglašiti za državljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTMENT
(State Department of Labor)
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.
Urad v mestu New Yorku: 20 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure zjutraj do 5. popoldne in v sredo svečer od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Najbolj upoštevno razpelo za ženske in moške laze, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se rabi to mazilo, zrna stane v 6 tednih krasni, gosti in do'ri lasje, kajer tudi moči in krasne brke in brado odpadali in se osiveli. Revmatizem, kostbol ali trganje v rokah, nogah in križu v 8 dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bole, turve, iztrane in srizne, notne noge, kurje oči, bradavice, ozobline v par dneh popolnoma odstranim. Kdne bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjižico, pošljem zastonj.

JAKOB WANCIC,
1092 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR DRŽAVAH.

Veliki vojni atlas
vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh yelesil.
Obsega 11 raznih zemljevidov.
na 20tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 13 1/2 palca velika.
Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas
obsega devet raznih zemljevidov
na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.
Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsed tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c, ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NAJBOLJŠA SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

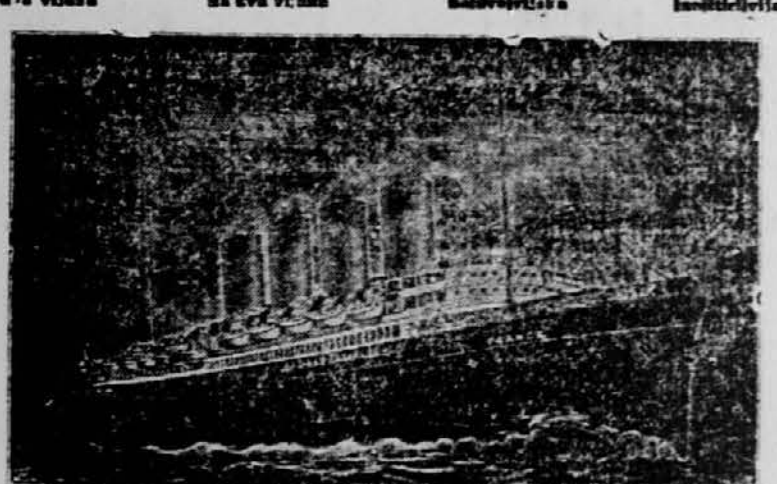
Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Compagnie Generale Transatlantique
(Francoska parobrodna družba.)
Direktna črta do Havre, Pariza, Svica, Inomesta in Ljubljano

Polni parniki po:
"APPROVEZ" na 4 vikla
"LA SAVOIE" na dva vikla
"LABORRAINE" na dva vikla
"LASFRANCE" na dva vikla

Polni parniki po:
"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK
corner Pearl St., Chesbrough Building.
Polni parniki odplujejo vedno ob sredah in pristaniki Stevnik 57. N. E.

Zanesljivo pride sedaj denar v staro domovino.

Do Jobrega sem se prepričal, da dosepejo denarne pošiljatve tudi sada, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev (sorodnikom in znancem v staro domovino.)

100 K velja sedaj \$16.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.